

K E R E S Z T - Ú T

A nagyatádi Szent Kereszt plébánia lapja III. évf. IV. szám 2015. április hónap

Görbe tükör

„Nézd, az igazat megvallva, nem vagyok egy templomos valaki, de világot látott emberként nagyon sok templomban megfordultam - kezdte vallomását egykori tanárom - de fancsali, örömtelen arcokkal csak szegény hazánkban találkoztam. Ha Jézus, mint ahogy ti hiszitek és tanítjátok valóban feltámadt, miért van annyi örömtelen keresztény körülöttünk?”

Eszköztáramból bizony csak hümmögésre futotta. Jogos a kritika. Érdemes lenne alaposabban megvizsgálni, miért van sokaknak csak „nagypénteki hite”, miért hogy a Hi-

szekegy Poncius Pilátus említésénél véget ér.

Mennyi erő és áldás származhatna abból, ha húsvéti hittel tudnánk hinni, hogy a rossz fölött igenis diadalmaskodik a jó, a halál fölött az Élet. E szilárd bizodalom nélkül halottkultuszt művelünk és amint a fenti példa is igazolja, botránkoztatjuk a világ fiait.

Nemrég olvastam valahol arról a japán katonáról, akit 1944 decemberében tettek partra a Fülöp-szigeteken. Bár 1945 szeptemberében Japán kapitulált, őt nem sikerült meggyőzni a fegyverletételről. Bevetette magát a dzsungelbe és 30 éven át hadakozott a képzelt ellenséggel. Csak akkor adta föl a

küzdelmet, amikor hajdani parancsnokát cipelték elébe. Joggal mosolyogjuk meg ezt a fanatizmust. Ugyanakkor mi is „szárazon tartjuk a puskaport” és a legvégsőig küzdünk a képzelt ellenségünkkel.

Az Írás így fogalmaz: „*Amint ugyanis Ádámban mindenki meghal, úgy Krisztusban mindenki életre is kel. Mindenki,*

amikor sorra kerül: először Krisztus, majd az ő eljövetelekor mindnyájan, akik Krisztushoz tartoznak. Azután következik a vég, amikor is (Krisztus) átadja az Istennek, az Atyának az uralmat, miután minden fel-

sőbbiséget, hatalmat és erőt megsemmisített. Addig kell ugyanis uralkodnia, amíg ellenségeit mind lába alá nem veti. Utolsó ellenségként a halál semmisül meg, hiszen „mindent lába alá vetett.” (1Kor 15, 22-26) Hát akkor miért is a sok értetlenkedés, csüggedés, borúlátás, a reménytelenség sötétje? Miért?

Ha nem mi leszünk a remény hordozói a világban, akkor nincs remény!

Horváth Lóránt
plébános

IRODALMI MELLÉKLET

Fekete István

Nagyszombat

A vadász kedvetlenül állt a telefonnál. Fülén a kagyló, és mivel szemben állt az ablakkal, hát ki is nézett rajta. Az udvaron túl az erdő. A fák közt egy kis köd.

- Délig megkocsikáztatod - mondta a vadászmeister -, és ha találtok selejt bikát, hát löje meg, ha nem találtok, úgy is jó... Amúgy rendes gyereknek látszik..., és hát boldog újesztendőt is kívánok.

- Köszönöm, nektek is.

De a fiatal vadászvendég valóban rendes gyerek volt. Bocsánatot kért, hogy még a szilveszter délelőttöt is elrabolja, de mára kapta az engedélyt és a szabadságot is.

- Nem tesz semmit - mondta a vadász csekély meggyőződéssel -, majd megpróbálunk valamit. Kocsival cserkészünk, jobban bevárják...

A kocsi unottan kattogott a süppedős nyiladékokon, a lovak unottan csaptak egyet-egyet farkukkal; itt-ott hófoltok, egy-két bámészkodó őz, és már majdnem dél volt, amikor a vadász azt mondta:

-Alighanem... Józsai bácsi, kanyarodjon balra! Ott, a fenyő mellett... A fél agancsát leverekedte..., de amúgy is rossz bőrben van. A bokor mögött lépjen le a kocsiról, mi továbbmegyünk...

A félagancsos bika mozdulatlanul állt, és szemével a kocsit követte, amikor csattant a lövés... A bika pedig kényelmesen beballagott a bokrok közé.

- Lehetetlen! - hüledezett a vendég -, lehetetlen! Ott kell feküdnie a bokrok között...

- Elszívunk egy cigarettát - mondta a vadász. - Ha sebzett, elfekszik, bár a bika nem jelzett semmit.

De - később - nem is találtak sem

vért, sem szőrt. A vadász a fiatal fát kezdte vizsgálni a szarvas magasságában.

- Ide nézzen!

A golyó átvágott egy fiatal fát, és millió darabra freccsent, mielőtt a bikához ért volna.

- Majd máskor - vigasztalta a vadász a vendéget -, én meg utána csapázok, hátha mégis sebzett...

De ebédre azért hazaért, és lassan mégis ünnep lett az ünnep. Az asszony is lenyelte mérgét, hogy az urát még ilyenkor is elhurcolják, a szél is északira fordult, hogy ő majd megmutatja..., a két kutya is „vigyázz”-ban ült a konyhasarokban, mert az ebéd illatai lakodalmat ígértek, s végül a kislány is felkérőzött apja ölébe ebédelni, ami csak kivételesen volt lehetséges.

- Hol a szarvas, apa?

- Elment... Pedig szép nagy félagancsos volt. És most már nem is kell senkinek.

- Senkinek? - gondolkozott a gyerek!

- Akkor add nekem, apa! A vadász melegen nézett az asszonyra, aztán komolyan a gyerekekre.

- Hát... ha jó lennél, Jutka... Meginád a tejet...

- Megiszom, apa... Igazán!

- Akkor tiéd a bika! Majd meg is mondom neki, hogy mától a tied...

- A vadászoknak is mondd meg, apa...

...
Az asszony nevetett, a kutyák közelebb húzódtak az asztalhoz. Az ablak előtt pedig kemény, apró pelyhekben hordta a havat a szél.

*

És a lagymatag, öreg December után kopogós csizmában érkezett az ifjú Január. Hozott havat, hozott hideget,

és táncolt a tavak jegén, mert ahhoz volt gusztusa.

A puszkák most otthon ásítottak, mert a vadász szánon hordta a szénát a vadetetőkre, amelyeket úgy kellett a hóból kiásni. Ilyenkor bizony összefagyva érkezett haza a vadász is, és fel sem tűnt neki, hogy a kislány milyen csendesen, illedelmesen ül a kis széken, a felesége pedig elfordulva tesz-vesz a konyhában.

- Apa! - szólalt meg később a kislány. - Megérkezett..., és Miska lesz a neve... Úgy gondoltuk.

A vadász csak most neszelt fel, hogy történt valami, tétován nézett mosolygó feleségére, s most már ő is nevetett.

- Nem bánom - egyezett bele a titokzatos Miskába -, de most már mondjátok meg, ki az a Miska, és hol van?

- A trágyatelepen fekszik - magyarázta Jutka. - Kicsit sovány, és el is fáradt...

- A fenét! Hát akkor hozd ki a papucsom...

A vadász nem tartott jószágot. Az öreg trágyatelep inkább szalmatörmelék volt már, és a törmeléken, a hóban ott feküdt a félagancsú szarvasbika. Csont és bőr! Kicsit távolabb, jobbról, balról a két kutya, minden ellenséges szándék nélkül, mintha ez lenne a legtermészetesebb dolog a világon.

- Beteg! - gondolta a vadász. - Ki tudja, mit akar..., és a kutyák most őrzik. Úgy látszik, a szétfröccsent golyó szilánkjai mégis elkapták.

Fütyentett, a szarvas felkapta fejét, a kutyák pedig odarohantak hozzá.

- Gyertek enni, a szarvas pedig - mutatott a bikára - a házhoz tartozik. Megértettétek? - és megfenyegette őket.

Este pedig, amikor a gyerek már aludt jelentette az esetet a vadászmeisternek.

- Ha már az embernél keres menedéket, a végét járja... - mondta a telefon.

- Lődd agyon, és a trágyatelepbe mindjárt el is áshatjátok.

- Igen ám, de tréfából Jutkának adtam...

Egy kis csend lett a hallgatóban, távoli lélegzés, mint a gondolatok lassú szárnycsapásai.

- Arra gondoltam - mondta a vadászmester -, hátha nem is a golyótól beteg? Próbálj neki szénát adni, erősen megszóva... Ott vannak a próbatápszerek... Keverd a széna közé... Más pusztulás nincs?

- Két gida. Kint hagytam a rókáknak.

- Okosan. Jutkát csókolom, a bika az övé, de ha elpusztul, dugd el valahogy, aztán mondd azt, hogy elment...

*

De a bika - egyelőre - nem pusztult el. Amikor a vadász odavitte a szénát, elment ugyan az erdő felé, de később visszajött, s lefeküdt előbbi helyére. A szénát megszagolta, de nem nyúlt hozzá.

- Majd éjjel eszik - mondta a vadász Jutkának, akit ölében tartott az ablaknál. - Nem szereti, ha nézik.

És reggelre a széna szét volt hányva, mintha Miska a söt kereste volna még alatta is.

- Megittad a tejet? - kérdezte a vadász Jutkától, mire a kislány felmutatta az üres poharat.

- Látnod, Miska ezt is tudja. Úgy látszik, csak akkor eszik, ha te is szófogadó vagy...

És ettől kezdve Jutka életét Miska irányította, aki úgy látszik, végleg beköltözött a vadász udvarába. Néha ugyan elballagott - talán inni a patakra de mindig visszajött, és - csodálatos! - mindig tudta, ha Jutka nem itta meg a tejet, meztől mászkált a konyha hideg kövén, sőt amikor gyufát gyújtogatott, olyan mérgesen rázta meg a fejét, hogy az a szép félagancsa is leesett.

- Itt van! - mondta komoran a vadász, felmutatva a leesett agancsot. - Nagyon haragszik rád, és mérgében még az agancsot is ledobta...

Jutka ezek után nem nyúlt többet a gyufákhoz, de akadt más játék is, mert közben kitavaszkodott, és mintha Miska is erősen gyögyült volna, mert nem volt már olyan bőregér sovány, és a szőrét is hullatta.

- Most már meggyógyul - mondta a vadász a telefonba -, és lehet, hogy őszre erős, löni való bika lesz belőle.

- A szarvas a Jutkáé! - hangzott a válasz. - Ne csalódjék a gyerek, van elég szarvasunk.

De Miska még nem is szándékozott elhagyni a trágyadombot, a házat, az embert, főleg a söt és a lucernaszénát... Hiszen erdőben volt itt is, és ha éppen friss rügyekre támadt gusztyusa, hát odaballagott az élő sövényhez, hiszen csupa bomló rügy volt az egész világ. De ekkor már búgott a vadgalamb, s a pintyek csattogó

dalában mintha maga a napsugaras tavasz énekelt volna.

Így aztán Miskával nem is volt semmi baj, azonban a kislány nagyon csendesen üldögélt a pitvarban, és csak suttogva mondta, hogy fázik.

- Miért suttogsz, kislányom?

- Valami van a torkomban...

- Igen - mondta a doktor is, aki autóval loholt ki -, igen... Mariska bejöhet a gyerekkel, ha akar, úgy látom, operálni kell...

A szülők dermedten néztek össze, s ez a döbbenet ott maradt a házban még akkor is, amikor már az autó régen elment, mögötte árnyék szaladt, és a szobában suttogva járt az üres csend.

Este az asszony telefonált a kórházból.

- Holnap - mondta, de alig lehetett hallani... -, holnap... Nem altatják...

*

- Enni kellene valamit - gondolta reggel, de csak egy pohár vizet ivott, mert gyomrában a csontkezü aggodás mintha valami nyúlós iszapot kavart volna.

Aztán elmúlt a dél, el a délután is. Jött ment az udvaron, az ablakot nyitva hagyta, hogy meghallja a telefont, de árnyékok nőttek már a szálerdőben, amikor megpendült a telefon.

- Itt vagyok - mondta rekedten.

A készülék zörög, mintha a kagylóval játszana valaki.

- Laci... Laci..., mindjárt..., a tanár úr... És utána egy dercés férfihang:

- Minden a legnagyobb rendben..., én operáltam a gyereket. A felesége csókolgatja. Most éppen könnyezik örömeiben..., és integet, hogy úgy van..., de a telefon másnak is kell. Nyugodtan alhatik!

A kagylót letették.

- Minden a legnagyobb rendben - gondolta, amikor leült a ház előtt, és csak most vette észre, hogy a cseresznyefa kivirágzott közben, és még a sötétben is mintha a méhek zsongának... De mintha nem is méhdongás lenne ez, hanem nagyon távoli harangszó. Innét is, onnét is hosszú, lágy hullámok úsznak a ház fölött, a fák között, elhalkulva, felujjongva, messze és közel... Nagyon messze és nagyon közel: a legyőzött halál foszladozó árnyéka.

- El is felejtettem - döbben meg a vadász -, nagyszombat van... Feltámadás..., béke - és leveszi a kalapját.

Az erdő felett akkor kezd integetni a vacsoracsillag.

(1962)

A tökéletes Tanú

Csak egy dolog jár a fejében

— szeretni Istent és az embereket: „Aki azt mondja, hogy öbenne marad, annak úgy is kell élnie, ahogyan ő élt.” (1 Jn 2,6)

Fülével tiszteletteljesen és figyelmesen hallgatja az Igét: „Mert az az Isten szeretete, hogy parancsait megtartjuk; és az ő parancsai nem nehezek. Mert minden, ami Istentől született, legyőzi a világot. Ez az a győzelem, amely legyőzi a világot: a mi hitünk.” (1 Jn 5,3-4)

Száján öröm- és reményteli mosoly: „Ezeket azért írjuk nektek, hogy örömünk teljes legyen.” (1 Jn 1,4)

Karjaiban a győzelem ereje Isten Országáért: „Írok nektek, ifjak, mert legyőztétek a gonoszt. Írtam nektek, kisdedek, mert megismertétek az Atyát.” (1Jn 2,13-14)
Szeme képes meglátni Istent minden emberben: „Aki szereti testvérét, az a világosságban marad, és nem okozza testvére bukását.” (1Jn 2,10)

Kezében segítő tettekrekésztség: „Ne szeressünk szóval, se nyelvvel, hanem tettel és igazsággal!” (1Jn 3,18)

A lábai képesek mindig újra

elindulni: „A szeretetben nincs félelem. A tökéletes szeretet kizárja a félelmet.” (1Jn 4,18)

Szívében az Úr békéje: „Mert ha a szívünk vádol is minket, Isten nagyobb a szívünknel.” (1 Jn 3,20)

A hit megváltoztatja a világot

Beszélj nekem Istenről

Azt mondtam Jézusnak: beszélj nekem Istenről.
És Jézus elmondta a Miatyánkot.
Azt mondtam a mandulafának:
beszélj nekem Istenről.
És a mandulafa kivirágzott.
Azt mondtam az álomnak:
beszélj nekem Istenről.
És az álom valóra vált.
Azt mondtam a kisgyermeknek:
beszélj nekem Istenről.
És a kisgyermek ugyanezt kérte tőlem.
Azt mondtam a szegénynek:
beszélj nekem Istenről.
És a szegény kitárta házának kapuját.
Azt mondtam a barátomnak:
beszélj nekem Istenről.

És a jóbarát megtanított megbocsátani.
Azt mondtam a kismadárnak:
beszélj nekem Istenről.
És a madár elkezdett énekelni.
Azt mondtam a katonának: beszélj nekem Istenről.
És a katona letette fegyverét.
Azt mondtam a természetnek:
beszélj nekem Istenről.
És a természet szépségbe öltözött.
Azt mondtam egy kicsinynek:
beszélj nekem Istenről.
És a kicsi rám mosolygott.
Azt mondtam a fájdalomnak: |
beszélj nekem Istenről.
És a fájdalom hálába fordult.
Azt mondtam a kéznek:
beszélj nekem Istenről.
És a kéz szolgálóvá lett.
Azt mondtam a kútnak:
beszélj nekem Istenről.
És a víz kibuggyant.
Azt mondtam a hangnak:

beszélj nekem Istenről.
És a hang nem talált szavakat.
Azt mondtam anyámnak:
beszélj nekem Istenről.
És az édesanyám megcsókolt.
Azt mondtam a prédikátornak:
beszélj nekem Istenről.
És a prédikátor adott egy Bibliát.
Azt mondtam a naplementének:
beszélj nekem Istenről.
És a nap nem mondott semmit, csak le-
nyugodott.
De másnap hajnalban, amikor kitártam az
ablakot
újra rám mosolygott.

Egy keleti költeményből

**Magadnak teremtetél minket, s nyug-
talan a
szívünk, míg csak el nem pihen ben-
ned.
SZENT ÁGOSTON**

A szív tisztasága

Egy csöppnyi csend után Ferenc megkérdezte Leót:
- Mit gondolsz, testvérem, miben áll a szív tisztasága?
Ez abban áll, hogy nincsenek hibáink, amit szemünkre vethet-
nénk magunknak - válaszolta gondolkodás nélkül Leó.
Most már megértem szomorúságodat mondta Ferenc. - Mert
hiszen mindig van valami, amit a szemünkre vethetünk.
Igen - hagyta jóvá Leó - és éppen ez az, ami engem elkeserít.
Sohasem fogom elérni a szív tisztasá-
gát.

Ah, Leó testvér, higgy nekem! Ne
foglalkozz te annyit lelked tisztaságá-
val! Fordítsd tekinteted Istenre! Cso-
dál! Örvendezzel azon, hogy van! Ő,
aki maga a szentség, a tisztaság! Adj
hálát neki önmaga miatt! Ebben áll,
kicsi testvérem, a szív tisztasága. És
amikor te így Isten felé fordultál, töb-
bé már ne fordulj vissza önmagadhoz!
Ne kérdezd, mennyit haladtál. Az
azon való bánkódás, hogy nem va-
gyunk tökéletesek, hogy bűnösnek találjuk magunkat, még csak
emberi érzélem, nagyon is emberi. Magasabbra kell emelni
tekintetedet, sokkal feljebb. Van Isten, és létezik az ő mérhetet-
lensége, az ő változhatatlan fényessége. Annak van tiszta szíve,
aki nem szűnik meg imádni az élő és igaz Urat. Akinek az
egyetlen törekvése, hogy Isten életére odafigyeljen, és aki ké-
pes minden nyomorúsága közepette Isten örök ártatlanságában
és örömeiben fürdeni, mint a porszem a napsugárban. Ez az
emberi szív egyszerre kifosztott, és minden gazdagsággal tel-
jes. Elég neki, hogy Isten maga Isten. És ebben találja meg
minden békéjét és gyönyörűségét. Isten pedig maga a szentség
és a tisztaság.
De Isten megköveteli a mi erőlködésünket és hűségünket is.

Kétségtelenül - válaszolta Ferenc. - De a szentség nem önma-
gunk kiteljesítése, még csak nem is valamiféle teljesség, melyet
az ember megszerez önmagának. A szentség elsősorban üres-
ség, amit fölfedezünk magunkban, és elfogadunk; és Isten ma-
ga jön, hogy betöltse azt abban a mértékben, ahogy megnyílunk
az ő teljességére. A mi semmiségünk, ha elfogadjuk, szabad
teret ad Istennek, ahol még teremthet. Az Úr nem engedi elra-
bolni dicsőségét senki emberfia által. Ő mindig Úr. Az Egyet-
len, az egyedüli Szent. De kézen fogja a szegényt, kiemeli a
sárból, és népének fejedelmei közé ülteti, hogy lássa az ő di-
csőségét. Isten a lélek kék ege lesz. Elmerülni Isten dicsőségé-
nek szemléletében, testvérem, Leó,

felfedezni, hogy Isten valóban Isten,
örökké Isten, mindazok felett, amik mi
vagyunk és lehetünk, és örvendezni
azon, hogy ő van, elragadtatásba esni
örök ifjúsága előtt, hálát adni neki ön-
maga miatt; ezt követeli leginkább az
Úr szerelme tőlünk, melyet a nekünk
adott Lélek kiáraszt a szívünkbe. Eb-
ben áll a szív tisztasága. Ezt a tisztasá-
got nem lehet elérni ökölbe szorított
kézzel és megfeszítve.

- Hát akkor hogyan? - kérdezte Leó.

Egyszerűen nem szabad semmit sem megtartani önmagunkból.
Mindent ki kell seperni. Még szorongásainkat is. Tiszta helyet
kell készíteni. El kell fogadni azt, hogy szegények vagyunk. Le
kell vetni mindent, ami nyomaszt bennünket, még hibáink sú-
lyát is. És csak az Úr dicsőségét kell már szemlélni, s engedni,
hogy az minket átjárjon. Isten él, s ez egyedül elég. Akkor a
szív könnyűvé válik. Többé nem érzi önmaga súlyát; mintha
kicsérélték volna. Mint a pacsirta, megrészegül a tér tágasságá-
tól, s az ég azúrjától. Elhagy minden gondot és aggodalmat. A
tökéletesség utáni vágy is megváltozik. Egyszerűen és tisztán
Istent akarja, Istent magát.

P. Eloi Leclerc O. F. M.

Ismerős helyzet:

A gyerekek veszekednek, mindegyik azt állítja, hogy a másik a hibás. Miként viszonyuljunk a dologhoz?

Ő a hibás...

Tádé bömbölve állít be a konyhába, ahol édesanyja éppen az ebédet főzi.

- Kristóf sípcsonton rúgott, és nyámnnyilának nevezett. Mindig olyan szemét - ordítja. - Sosem hagy békén!

- Ti testvérek állandóan csak veszekedni tudtok? - kérdezi édesanyja idegesen. - Mivel bosszantottad fel Kristófot?

- Nem csináltam semmit - szírog Tádé. - Ő a hibás...

Amikor Kristóf a konyhába lép, feldühödött édesanyjuk alaposan megszidja, és büntetést kilátásba helyezve a szobájába küldi őt...

Sok családban naponta többször is megismétlődik ez a jelenet. Az egyik bög, a másik panaszkodik.

A vétkes mindig a másik.

Édesanyaként vagy édesapaként hogyan álljunk ehhez hozzá? Engedjünk a dolgoknak szabad folyást, és hagyjuk, hogy a csemeték maguk rendezzék el az összetűzéseiket?

Semmiképpen sem szükséges minden egyes csetepaténál közbelépünk, de a szavak és cselekedetek mögött egyfajta lelkület, hozzáállás húzódik meg, amelyet nem szabad eltűnünk. A példánk esetében Tádénál azt a hajlamot figyelhetjük meg, hogy letagadja saját helytelen viselkedését, és mindent a fivérére fog. Valójában Tádé elrontotta, majd eldugta bátyja távirányítós autóját, amelyet az a születésnapjára kapott. Amikor Kristóf felfedezte tönkretett ajándékát, sípcsonton rúgta öccsét.

Nem csupán a gyerekeknek esik nehezükre, hogy a vétkeket bevallják önmaguk és mások előtt. Az Istentől elszakadt ember nem őszinte, és becsapja saját magát. De a hívő keresztények sincsenek felvértezve az ellen, hogy másokra hárítsák a vétkeket, kifogásokat keressenek, és ezáltal kivonják magukat a felelősség alól.

Isten Ézsaiás prófétán keresztül ezt mondja: „Jaj azoknak, akik azt mondják, hogy a rossz jó, és a jó rossz, és akik azt állítják, hogy a sötétség világosság, és a világosság sötétség; azt állítják, hogy a keserű édes, és az édes keserű!” (Ézsaiás 5,20).

A keresztény nevelésnek többet kell szem előtt tartania, mint pusztán a helyes magatartás megtanítását. Hívő keresztényként szívügyünknek kell lennie gyerekeink arra való rávezetése, hogy a gondolkodásukat, beszédüket és cselekedeteiket Isten értékrendjén mérjék le, ezáltal pedig megváltozzon a szívük.

Miként álljunk a dologhoz?

Vegyük példaként a bevezetőben említett esetet, hogy ennek kapcsán dolgozzuk ki, mi lenne a történetekhez való biblikusan megalapozott viszonyulás.

Hogyan kellett volna az édesanyjának viselkednie ebben a

helyzetben? Nos, éppen a főzéssel foglalatosskódott, és bizonyára azt sem tudta, hol áll a feje. Ezzel magyarázható, hogy csak Tádénak szentelt figyelmet, Kristófot viszont nem hallgatta meg, hanem rövid úton a szobájába parancsolta, és még büntetést is kilátásba helyezett. De vajon a leterheltség mentség a hozzáállására? Semmiképpen sem. Kristóf joggal érezhette úgy, hogy igazságtalanul bánnak vele, és nyilván megmakacsolta magát.

*Igyekezzsen nem elhamarkodottan dönteni. Mindig hallgassa meg mindkét felet.

*Magyarázza el a gyerekeinek, hogy mindenkinek neheze esik elismernie a vétkeit, Isten azonban ezt várja tőlünk.

*Viszálly esetén kérdezze meg a gyermeket, mi volt a maga része a dologban. Elsőre ne engedje őt amiatt panaszkodni, mit tett a másik. Először is ismerje el a saját vétkeit, és vállaljon felelősséget a maga tetteért.

*Olvassa el gyermekeivel a Bibliából Ádám és Éva történetét, ahol mindketten kifogásokat kerestek, és át akarták hárítani a bűnt (1 Mózes 3,12-13) másra. A saját vétkeiket meg kell vallanunk Isten és az érintettek előtt, és készeknek kell lennünk rá, hogy elhagyjuk a rosszat. Akkor Isten irgalmaz, és szívesen megbocsát.

*Juttassa kifejezésre elismerését, ha a gyermek őszintén megvallja, mi volt a maga része a vita kialakulásában. Mások nagyra értékelik azokat az embereket, akik becsületesen vállalják a hibáikat. Ha a gyermek átéli, milyen felszabadító érzés igazzá válni, akkor elértünk egy fontos célt.

*Magától értetődik, hogy adott esetben az édesanyáknak és édesapáknak is meg kell vallaniuk, ha vétkeztek a gyermekeik ellen, és bocsánatot kell tőlük kérniük. Éppen ez a példa könnyíti meg egy gyermek számára, hogy felülemelkedjen önmagán.

Tádé és Kristóf édesanyja kimagyarázhatta volna magát: „Leterhelt voltam, így érthető, hogy igazságtalanul bántam Kristóffal, amikor anélkül, hogy alkalmat adtam volna neki elmondani a maga oldalát, leszidtam, és a szobájába küldtem.” Ez ugyanaz a hozzáállás lett volna, amelyet Tádé mutatott. Mi felnőttek is könnyen feltaláljuk magunkat, ha kifogást vagy kibúvót kell találnunk.

De hogyan szeretnénk a csemetéinket Krisztus felé terelni, ha a saját cselekvésünket illetően hiteltelenek vagyunk?

Van egy Bodelschwinghtől származó idézet, amelyet a férjem szívesen írt a gyermekeink emlékkönyvébe: „Nincs gyávább dolog, mint a kifogás, nincs nagyobb dolog, mint megvallani a bűnt.” Mennyire igaz! Bárcsak ez a mondat mindig a szemünk előtt lenne személyes cselekvésünkben és gyermekeink nevelésekor.

Átvétel az Ethos folyóiratból. Yvonne Schwengeier (szül.: 1946), férjzett, 4 felnőtt gyermek édesanyja, hosszú éveken át a német nyelvű ethos főszerkesztője.

Az egyensúlyozás művészete

Szeretet és igazság – két fogalom, melyeknek látszólag semmi közük egymáshoz.

„Legyen velünk kegyelem, irgalom, békesség az Atya Istentől és a Jézus Krisztustól az Atya Fiától igaz szeretettel!” (2 János 1,3)

János második levelének olvasásakor azonnal feltűnik, hogy két fogalom, a „szeretet” és az „igazság” minduntalan előfordul. De ezen túlmenően az is, milyen szoros a köztük az összefüggés. Azt mondhatnánk, hogy az egész levél ezekről szól. Szeretet és igazság - két fogalom, amelyeknek látszólag semmi közük egymáshoz. Valahogy mégis összetartoznak. Világos, hogy az egyik nem lehet meg a másik nélkül.

Szeretet igazság nélkül? Ez nem lenne más, mint majomszeretet, érzélgősség.

Igazság szeretet nélkül? Ez kegyetlen-ség, irgalmatlanság lenne.

Viszont ha ezek szerint összetartoznak is, még mindig marad a kérdés, miként viszonyulnak egymáshoz. E tekintetben kétféle megközelítés lehetséges.

1. elképzelés: „homokóra”

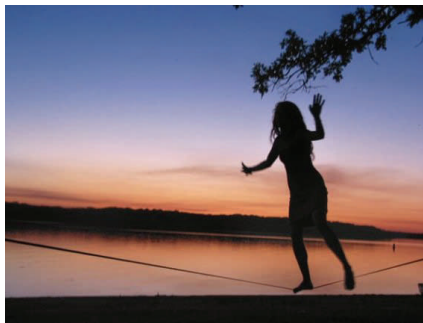
A szeretetnek és az igazságnak úgy kellene viszonyulnia egymáshoz, mint

a homokóra egyik tartályának a másikhoz? Azaz minél több szeretet, annál kevesebb igazság, minél több igazság, annál kevesebb szeretet? Nem!

2. elképzelés: „közlekedőedény”

A szeretetnek és az igazságnak úgy kellene viszonyulnia egymáshoz, mint egyik csőnek a másikhoz? Azaz mindig kiegyensúlyozottan, ugyanolyan súllyal kellene mindkettőnek jelen lennie? Igen!

Azt állítom, hogy a szeretet és az igazság nem csupán összetartoznak, hanem teljesen kiegyensúlyozott módon kellene viszonyulniuk egymáshoz. Csakhogy, lehetséges ez egyáltalán?

Istennél és Jézus Krisztusnál tökéletes formában láthatjuk ezt a harmóniát és kiegyensúlyozottságot. Isten cselekvésében a szeretet kegyelemként, az igazság igazságossággént nyilvánul meg. Az Úr sosem hangsúlyozta jobban az egyiket a másik kárára. Ha előnyben részesítette volna a szeretetet, akkor szemet hunyt volna a bűnünk felett. Ha viszont az igazság élvezett volna előnyt, akkor minden embert örök halálra ítélte volna. De az előbbi nem tudta megtenni, az utóbbit pedig nem akarta megtenni. Erre a nehézségre talált egy mindent kielégítő megoldást: feláldozta szeretett Fiát, aki maga büntelen, így pedig tökéletes áldozati bárány volt, és akiben Isten megítélte az ember bűnét. Ily módon eleget tett mind a szeretet és igazság, mind a kegyelem és igazságosság követelményének.

Ha mármost Istennek ennyire fontos a szeretet és az igazság közötti egyensúly, akkor szabad-e nekünk mellékesként (le)kezelnünk? Gondoljunk csak a szeretet himnuszára az 1 Korinthus 13. részben. Azt olvassuk ott: „A

szeretet (...) együtt örül az igazsággal!”

Ügy vélem, mi hívő keresztények nagyon gyakran kudarcot vallunk, amikor erről az egyensúlyról van szó. A mérleg serpenyője vagy az egyik vagy a másik oldalra billen. Nagyrítkán sikerül csupán egyensúlyban tartanunk a serpenyőket.

Valóban Isten szeretete az, amely együtt örül az igazsággal. Ha az isteni szeretet vezérel bennünket, akkor min-

dig kiegyensúlyozott lesz a viszony. Miként olyankor is, amikor az igazság iránti buzgalmunk Istentől fakad. Így ez az egyensúly voltaképpen a lelki-szellemi élet félreismerhetetlen jegye, ahogyan fordítva is: ha ez az egyensúly hiányzik, akkor ebben feltehetően a test játszik szerepet. Az ehhez szükséges egyensúlyérzéklet edzenünk kell!

Átvétel az Ethos folyóiratból. Roland Antholzer, szül.: 1943, nő; diplomás pszichológus, több könyv szerzője; hobbi: hegymászás és olvasás; lakhelye: Sulzberg (Németország).

A tüskés bozót

A hegy lábánál nőtt meg, szellő és napsütés kényeztette. Először még csak gyenge zöld csíra volt, később ágai ormótlanná váltak, összetekeredtek, szúrós tüskék nőttek rajtuk. A madarak és a birkák gyűlölték, mert valahányszor csak hozzáérték, tollakat, vagy gypjút tépet ki belőlük. Még a kecskék is mesze elkerülték, pedig ők nem kényesek, még a követ is lelegelnék. A többi cserje és bokor virágokkal és szép levelekkel ékeskedett, némelyek még gyümölcsökkel is. A mi szegény cserjénknek meg csak tüskéje volt. Az esti szellő a többiek megvetését és csúfolódását hozta feléje. De amikor Isten Mózzel akart beszélni, az egyszerű bokrot választotta a hegy tövében. És a bokor Isten trónjává vált, ragyogóbb lett, mint a nap, csillámlott és tűzelt, mintha minden egyes tüskéje olyan drágakővé változott volna, amelyen a tiszta fény tükröződik.

Bruno Ferrero nyomán

(Jakab 3,5)- Ezenképpen a nyelv is kicsiny tag és nagy dologgal hányja magát (kérkedik). Ímé csekély tűz, mily nagy erdőt felgyújt!

Egy jó tanács

Egy férjes asszony tanácsot kért a bölcs embertől:

- Nagy gondban vagyok a férjemmel, kérem, segítsen. Este, amikor hazajön, pillanatok alatt felidegesíti magát, és mást sem csinál csak veszekszik - Egyszerű eset – mondta a bölcs férfi.

- Kérem, mondja meg, mit kell tennem.

- Minden este, amikor tudja, hogy férje hamarosan megérkezik, vegye be ezt a négy piros tabletát, egyiket a másik után. Jól jegyezze meg, nem egyszerre, hanem külön-külön. Ami még nagyon fontos, nagyon lassan szopogassa el azokat.

Egy hét múlva az asszony visszatért tanácsadójához, beszámolt az eredményről.

- A tabletták csodálatosak! Kérek még egy dobozzal. Mióta szedem, nincsen vita közöttünk, amikor a férjem megérkezik.

Bruno Ferrero nyomán

Jeremiás

Béttellett a harag kelyhe,
És eljött a bosszú napja.
Asszú porban sírván sírok,
Árva templom árva papja.
Feleletképp a romok közt
Sivatag szél bűgve repdes.
Jeruzsálem, Jeruzsálem,
Térj meg a te Istenedhez!

Hová lettél, Sion lánya!
Szép aranszín be megromlott!
Porba torpad büszke szarvad,
Tűz emésztí beteg csontod.
Lettél, mint a megriadt kos,
Futsz elapadt kútfejekhez.
Jeruzsálem, Jeruzsálem,
Térj meg a te Istenedhez!

Siránkozik Sion útja:
Ünneplő láb nem tiporja.
Ül a földön, zsákban, szőrben,
Tisztos vénnek néma sorja.
Ősz szakálluk szél cibálja,
Hamvas fejük földet verdes.
Jeruzsálem, Jeruzsálem,
Térj meg a te Istenedhez!

Tapsol minden ellenséged,
És süvítve tátja száját.
Nézd, fejüket hajtogatják,
"Eljött a nap!" - ezt kiáltják.
Hamisságot prófétálnak:
Látóidhoz nem menekhetsz!
Jeruzsálem, Jeruzsálem,
Térj meg a te Istenedhez!

Sírva jöttem a világra
És meghalni sírva vágyom.
Van-e bánat, mint az enyém,
Van-e bánat a világon?
Mondjátok, kik általmentek,
Van-e jajszó méltó ehhez?
Jeruzsálem, Jeruzsálem,
Térj meg a te Istenedhez!

Jajveszékelj, pusztá város,
Ordíts kapu, kiálts bástya!
Elfordult az Isten tőled
És orcádat megalázta.
Mevonta rád bosszús ívét,
S vesszejétől sírva reszketsz!
Jeruzsálem, Jeruzsálem,
Térj meg a te Istenedhez!

Hisz tudjátok: hú az Isten,
Nem taszít el mindörökre.
Él az ige, áll a Kötés,
Áll apáink szent öröke.
Jelet látok a jövőben,
Amelyet még fátyol leplez.
Jeruzsálem, Jeruzsálem,
Térj meg a te Istenedhez!

Jelet látok a jövőben:
Bontakozik a nagy fátyol,
A Megígért fényessége
Villan elő homályából.
Virradati szelek szárnyán
Diadalmas ige repdes...!
Jeruzsálem, Jeruzsálem,
Térj meg a te Istenedhez!

Sík Sándor

Csoda Nápolyban: San Gennaro vére folyékonnyá vált Ferenc pápa jelenlétében

Ferenc pápa március 21-én, szombaton délután papokkal és szerzetesekkel találkozott a nápolyi székesegyházban. A találkozó végére csoda történt: Szent Januáriusz (San Gennaro) vére félig folyékonnyá vált. A Famiglia Cristiana híradása.

Crescenzo Sepe bíboros, nápolyi érsek így kommentálta a csodás eseményt: „San Gennaro szereti Ferenc pápát. A vére félig folyékonnyá vált.” A pápa pedig így válaszolt: „A püspök azt mondja, hogy a vér félig folyékonnyá vált. Ez azt jelenti, hogy a szent félig szeret minket, kicsit még meg kell térnünk ahhoz, hogy jobban szeressen.”

Nápoly népe a város fő patrónusaként tiszteli a vértanú püspököt. A Dél-Olaszországban 272 és 305 között élt és mártírhálált halt San Gennaro megalvadtt vére először akkor lett folyékony, amikor ereklyéit a 4. században a nápolyi székesegyházba szállították.

A hagyomány szerint egy nápolyi asszony Januáriusz lefejezésekor felfogta a vértanú püspök vérét, s évekig magánál őrizte; később átadta az ereklyét a nápolyi egyháznak.

Minden évben általában a május első vasárnapja előtti szombaton és szeptember 19-én történik a csoda, és mindkét ünnepet követően nyolc napon át tart. Ezután a vér ismét megalvad. Az egyik ampulla háromnegyedig van vérrel, a másik csak félig, mivel a vér egy részét III. Károly király a 16. században Spanyolországba vitte.

Fotó: Famiglia Cristiana

Magyar Kurír

A világosság mindent betölt

Egy királynak két fia volt. Érezte élete végét közeledni. Elhatározta, hogy a királyságot valamelyik fiának adja. Próbára tette őket. - Kaptok öt-öt ezüstöt fejenként. Töltsétek meg a palota legnagyobb termét azzal, amivel akarjátok. Lényeg az, hogy az utolsó zug is tele legyen. Az első királyfi észrevette, hogy a szolgák cukornádat vágnak. A napi munkájuk utolsó szálát is bevitték a terembe. Dugig megtelt minden zug. - Látod, atyám, szorgalmas voltam. Ennél jobban nem lehet megtölteni a termet. Add nekem a királyságot. - Várjál, még nincs este – mondta az apja. Kihordatta a cukornádat a teremből, kitakarították és kiszellőztették. A kis herceg meggyújtott egy hatalmas gyertyát, elhelyezte a terem közepébe, és a fénye betöltötte az utolsó zugot is. - Tied a királyság, fiam – szólt az apja. Nem adtál ki egy ezüstöt sem, mégis neked sikerült jobban a feladat megoldása. "Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejtteni. S ha világot gyűjtanak, nem rejtik véka alá, hanem a tartóba teszik, hogy mindenkinek világítsa a házban. Ugyanígy a ti világosságotok is világítsa az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat." (Mt 5, 14-16)

A tékozló fiú megtérése előtt és megtérése után

ÉN NEM VAGYOK méltó Hozzád,
HIÚ FIÚ voltam, Atyám.
NEM NÉZEK BELE A szemedbe, a fénylő
TÜKÖRBE, szégyenpír borítja orcám,
HA BEMEGLYEK AZ ajtódon.
ARANY ÖKÖRBE' nem bírom.
CSAK ÜLÖK SZERÉNYEN várva
MÍG A ZENÉSZ az ajtót kitarja és
HÚZZA SERÉNYEN: sikongva szól a gitárja.
EBBEN VAN AZ ÖSSZES szomorú emlékezet,
ERÉNYEM s bűneim Te ismered.

Gerő Sándor (Harangláb c. kötetből)

Angela Merkel

„Miért vagyok keresztény?”

Forrás: Jesus.ch, sonntagsblatt-bayern.de, szöveg: Miriam Hinrichs, fordítás: Horváth-Bolla Zsuzsana

Berlin – A világ egyik legbefolyásosabb asszonyának számít. Erejének és inspirációinak forrását a német szövetségi kancellárasszony, Angela Merkel keresztény hitben látja. A német sajtóban életútjáról és személyes istenhitéről vallott.

Az Istenbe vetett hit és az egyházhoz való közelség már gyermekkorom óta meghatározóak voltak a számomra és foglalkoztattak. Ez nem utolsósorban azért is volt, mert az apukám abban az időben aktív lelkészként szolgált és Hamburgból Uckermarkba, Brandenburgba költöztünk. Apám meg volt arról győződve, hogy az NDK-ban jól képzett lelkészekre szükség van, így aztán ott egy egyházi szemináriumot is vezetett.

Tehát egy olyan családban nőttem fel, ahol a kereszténység nem csak az életünk helyét, hanem az életéről való elképzelést is meghatározta.

Lelkészgyerekként az NDK-ban

Lakhelyünket Templinnek hívták. Az udvarházat, a Stephanus-alapítvány területén Bodelschwingh-i szellemben építették ki. Mi ott laktunk. Az NDK-ban az egyháznak alig adtak oktatási feladatokat. Mindenkit, aki úgy tűnt, hogy jeleskedhet a tanulmányi téren, azonnal kivontak az egyházak látóköréből. De azokat, akik szellemileg fogyatékosok voltak és nem voltak alkalmasak a továbbképzésre, átadták az egyháznak. Ebből a tényleírásból világossá válik, hogy azoknak a nem fogyatékos személyeknek, akik azonban a hit és az egyház terét életük szempontjából fontosnak vélték, nehézségeik akadtak, hogy társadalmilag elfogadják őket.

Ha valaki az NDK-ban úgy döntött, hogy megvallja hitét és aktív egyháztagnak lesz, annak ez bizony hátrányt jelenthetett. Ez mindenekelőtt az iskolai képzést, valamint a szabad tanulmányi- és szakmai választás jogát jelentette.

A hit egy belső iránytű

Fiatal korom óta tudtam, hogy az Istenhez és az ő egyházához való ragaszkodással és hitvallással a belső iránytűmet követtem, amelyet azonban az állam és a lakosság többsége egyáltalán nem tartott iránymutatónak, sőt komolyan el is utasította azt. Nem volt mindig egyszerű a kereszténységhez ragaszkodni. A többi fiattal ellentétben bibliaórára és konfirmációi oktatásra jártam, nem pedig az ifjúvá avatásra készültem.

Hitem által ebben az időszakban megtanultam azt, hogy helyes az, ha másképp gondolkodunk és másképp döntünk, mint ahogyan azt más emberek teszik. Ez még ma is segít nekem olyan időszakokban, amikor minden mindenki számára közömbös-

nek tűnik; mert meggyőződésem szerint semmi sem közömbös. A keresztényi lét és a tapasztalataim, amelyeket keresztényként gyűjthettem, megóvtak ettől. Ezért hálás vagyok. Megéri, hogy speciális célokat tűzzünk ki magunk elé és ezeket meg is valósítsuk.

A bibliai történetek magukkal ragadó példatörténetek. Jézus igen feltűnő ebben, hiszen annyira másként viselkedik, mint mások és teljesen másképp gondolkodik. Ezért aztán képes az emberek számára egészen más megoldásokat adni az emberiség nagy kérdéseire. A Jézusban való hit – aki így tudott bánni az emberekkel, így tudott viszonyulni az emberekhez – a saját életemet érintő döntésekben és a saját, életről való felfogásomban is mindig újra és újra segített.

Mit jelent a hitem ma számomra

Hitemből fakadóan sok mindent kritikusan megkérdőjelezek, néha még magát a saját hitemet is. Jézus maga is mindig kritikusan szemlélte a meglévő helyzeteket. Az állapotokkal sosem volt elégedett, sem a világiakkal, sem a vallásiakkal. Tiszta, egyértelmű és egyszerű szavakat mondott az embereknek. Szavakat, amelyek a lényegi dolgokra korlátozódtak és a lényegieket tartották szem előtt.

A lényegest a lényegtelenről megkülönböztetni - ez volt az ő erőssége. Az embert magát vette szemügyre. Világossá tette, hogy minden emberi méltóságot figyelembe kell venni, még azokat is, amelyeket a kegyesek tisztátlannak vélnek. Jézus Krisztusnak ezt a gondolkodását kell a saját életemben is szem előtt tartanom. Így válik a hit azzá az erővé, ami képessé tesz engem arra,

hogy ne kerüljem a konfliktusokat. Ezt a konfliktusokkal szembeni képességemet komolyan veszem, mivel politikai kérdésfeltevésünkben nincsenek egyszerű, gyors megoldások a komplex kérdésfeltevésekre. Kicsit csodálkozom, amikor épp sokszor a keresztények azok, akik a legnehezebb kérdéseknél túlságosan gyorsan akarnak eredményre jutni, hogy nehogy mélyre süllyedjenek és tisztátalan-ná váljanak. Keresztényként azonban néha a velünk szemben álló, ellentétes véleményeket is ki kell bírni. Ez számomra hozzátartozik a kereszténységhez.

Ezért a keresztény hit és ennek a kultúrája az iránytű, amelyben bízom, hogy az irányadó utat megmutatja a számomra. Kereszténységem bátorságot és erőt ad nekem, nem csak a magánéletben, hanem a politikai üzletben is, hogy kimondhasam nyíltan azt, amit gondolok.

Néha azt kívánom, hogy az emberek a saját pártomban is, jobban és nyíltabban ápolják keresztényi meggyőződésüket. A Tízparancsot éppoly elengedhetetlen fundamentum társadalmi együttélésünkhöz, mint a szeretet kettős parancsa.

Kereszténynek lenni számomra nem csak mentőövet jelent a nehéz órákban - amikor az ember csak abban tud reménykedni, hogy ne tiporják el - hanem mindenekelőtt az életfázisaiban olyan tevékeny erőt jelent, amely impulzust ad, változást hoz.

Mert ezekben az időszakokban a keresztény hit a saját életemben és a másokéban is igazi formálóvá lehet - hála Istennek.

Átvétel az evangelikus.hu-ról

G y e r m e k o l d a l

Kedves Olvasók !

Most én Önöknek a Keszthelyi Vasúttörténeti Múzeum , a Festetics Kilátóról és a zalaszabari focizásról fogok beszélni.

Korán reggel indultunk február 28-án kirándulni.

Először Zalasabarra mentünk, hogy összemérjük erőnket fociban és terem hokiban az ottani Katolikus Általános Iskola diákjaival. A hangulat, ami ilyenkor lenni szokott, most is jó volt. Játzott kicsi és nagy gyerek egyaránt. Mindenki ott volt a nyerni akarás, de a szabályok betartásával. A foci mellett floorballozni is lehetett, nagyon eseménydús volt a játék, magam is 11 gólt lőttem.

Kb. 11 órakor indultunk Keszthelyre, először a Vasúttörténeti Múzeumot látogattuk meg, melyben megnéztük a vasút kiállítást. Nagyon izgalmas volt, mivel mozogtak is a vonatok, számítógép irányította őket. Sok város makettjét láthattuk a sínek mellett, több magyarországi és külföldi városét is. A legapróbb részletességgel készítették el a terepasztalt. Nagyon ötletes volt nekem az autós mozi, miben tank volt és a katonák nézték a filmet.

A Múzeum után a Festetics-kilátóra mentünk, a táj csodaszép volt fentről.

Horváth József Ciprián

Csodabogyós-barlang

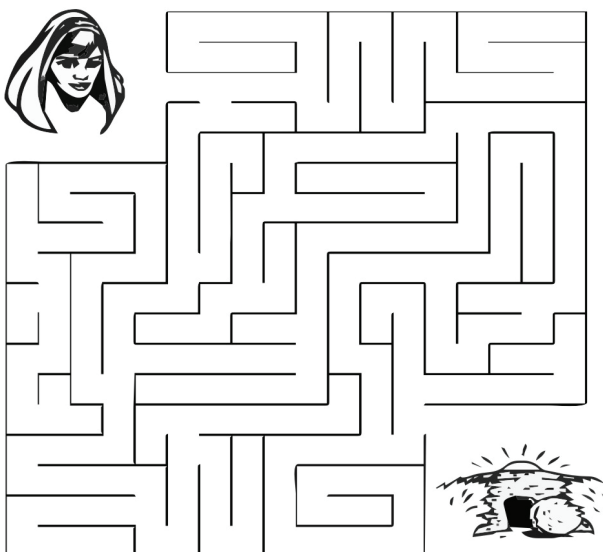
Március 7-én Az Isten a metrón című darab előadói jutalomban részesültek. Ellátogattunk a Keszthelyi-hegység peremén elhelyezkedő Csodabogyós-barlangba.

A kalandtúra a barlanghoz való felkapaszkodással kezdődött, amit nagyon színessé tett az idegenvezetőnk érdekes beszámolója a környezetről. A barlang bejárata nagyon izgalmas volt, hát még a leereszkedés!

Csodálatos cseppköveket és barlangi képződményeket figyelhettünk meg. A föld alatt eltöltött másfél óra kalandos élmény volt számomra.

Szép Marcell

Tudnál segíteni Máriának eljutni az üres sírhoz?

Pacás

A játékosok választanak egy **pacát**, azaz fogót. A paca megáll középen és a hozzá legközelebb álló játékos feldobja a labdát, közben a többi játékos szerteszét szalad. A paca elkapja a feldobott labdát és megpróbál eltalálni valakit a széjjelfutó játékosok közül. Ha sikerül a dobás, az a játékos is paca lesz, akit eltalált. Ekkor az egyik játékos feldobja a labdát magasra, valamelyik paca megpróbálja elkapni. A másik paca közben futhat a többiekkel együtt. A pacák adogathatják egymásnak a labdát mindaddig, míg kedvező helyzetbe nem kerülnek ahhoz, hogy valakit kidobjanak. A játék addig folytatódik, míg mindenki paca nem lesz. A győztes, akit utoljára találtak el.

Dósa Loretta

Mire éhezünk?

#punnyadás #filmek #hiánypótlás
#szeretet

Ismeritek azt az érzést, amikor olyan nyűgösek vagyunk, hogy már semmi se jó, és azt sem tudjuk, mit szeretnénk? Amikor az egész világ egy ásító szürke masszának tűnik, csokit ennél, hogy abba öld a kedvetlenséged. De nem, mégsem, inkább valami sósat, vagy fűszereset... Á, valójában nem is vagy éhes. Hihetetlenül álmos vagy, bármit megadnál egy pár perc szunyókálásért, de nem tudsz elaludni. Egyszerűen semmihez sincs kedved, semmi sem tud jobb kedvre deríteni és világfájdalmas arccal csak azon gondolkodsz, mitől lett ilyen unalmas és üres a világ, létezik-e valami a Föld kerekén, ami jobb kedvre tudna deríteni? Tudjátok, mire gondolok, nem?

A legkifejezőbb szó erre talán a punnyadás, ami 2014-ben az év ifjúsági szava lett Magyarországon. Fásult, langyos lébecolást, gubbasztást jelent. Ez több, mint a lustálkodás vagy az unatkozás. Ez egészen mélyről jön.

Ilyenkor általában a legtöbben, én is, elkezdünk filmet keresgélgni. Órákig is eltarthat, hiszen egyikhez sincs kedvem és egyik sem tetszik. Aztán elkezdek egyet, végre elszabadulok a saját életemből, belebújhatok valaki máséba, ami érdekesebb, színesebb, több benne az izgalom, a kaland, és a főhős sosem punnyad, a problémáira pedig mindig van valami megoldás.

Ilyen lehet például egy mindent

megváltoztató szerelem, egy barátság, a siker, karrier, pénz, egy jótevő stb. A finálé előtt a szomorú zene közben, amikor a főhős csak rója az utcákat egyedül és elered az eső, már tudjuk, hogy mindjárt megjelenik a képernyőn az a tényező, ami egy csapásra megoldja minden problémáját. Ami betölti az űrt az életében, minden a helyére kerül és kisüt a nap.

Van egy meglepően sokszor előkerülő globális megoldás, az önfeláldozás vagy áldozathozatal.

[Figyelem, a következő bejegyzések az alábbi filmekhez spoilert tartalmazhatnak: Acélemler, Harry Potter, Az útvesztő, A beavatott, Az éhezők viadala, Jégvarázs, Eleven testek.]

Vegyük például az új Supermant, aki egy idegen bolygóról érkezett, és 33 évesen kész feláldozni magát, hogy megmentse az emberiséget a gonosz néptől, akik el akarják foglalni a Földet! Vagy Harry Pottert, aki csak és kizárólag úgy győzheti le a gonoszt megtestesítő Voldemortot, ha kész meghalni ezért. Az útvesztő című filmben is Thomas, a főhős vállalja a veszélyt, áldozatot hoz azért, hogy reményt nyújtson a közösségnek, majd a végén a legártatlanabb szereplő testével felfogva a golyót megmenti őt, akinek még küldetése van. A beavatott című

filmben a hősnő legnagyobb bátorsága és ereje abban lakozik, hogy kész feláldozni magát. A drámai tetőponton kész vállalni a halált szeretetből, ez a feloldás, ami miatt a világ rendje helyreáll és nem következik be a tragédia, ami előre nem látható módon emberéletek megmeneküléséhez vezet. Az éhezők viadalának nyitó motívuma, hogy Katniss vállalja az életveszélyt a húga helyett, a Jégvarázs című animációs filmben a megoldás mindenre az igaz szeretet, ami legerőteljesebben a drámai önfeláldozásban nyilvánul meg és így ment életet. Nagyon hosszan folytathatnánk még a sort, azonban ha még egy kicsit távolabb lépünk, látjuk, hogy a csodagyógyír, amire úgy tekintünk mi és a szórakoztató ipar is, mint a tökéletes élet és boldogság titka, amelyben feloldódik minden unalom, rosszkedv és punnyadás, ami a motiváció az áldozathozatalhoz és az önfeláldozáshoz, az a szeretet.

Tengernyi romantikus film nyáltozásában lubickolhatnánk, hogy kimerítsük ezt a témát, úgyhogy inkább csak kiemelek egy gyöngyszemet, ami talán a legegységelműbben prezentálja a mondanivalóm lényegét. Az Eleven testek című filmben a történet szerint zombi apokalipszis tört ki Amerikában, a kór járványként terjed és az emberiség nagy része úton van afelé,

hogy eleven, agresszív csontvázként szaladgáljon, majd teljesen elenyésszen. A járvány következtében a test bomlásnak indul, majd csontvázra aszódik össze, végkimenetele halál. Az emberiség kihalása előtt fény derül rá, hogy a zombiság ellenszere a szeretet. Szó szerint gyógyír. Tapasztalják, hogy feltámasztja az élőhalottakat. Egy halál felé tartó folyamatot átfordít az élet felé.

Tehát a filmek szerint, amelyekbe olyan gyakran menekülünk a saját életünk elől, problémáink megoldása a szeretet-

ben rejlik. Mindez arról árulkodik, hogy ez hiányzik. Arra vágyunk, hogy valaki feláldozza magát értünk, ezzel kifejezve a szeretetét, és megmentsen bennünket a ránk leselkedő veszélyektől, sőt a saját punnyadásunktól is. Hiszen célt ad az életünknek, hogy hozzájuk szeretnénk hasonlítani, ezekhez a hőshöz, akiket példaként állítanak eléink, akik áldozatokat hoznak azért a célért, hogy megmentsek az ártatlanokat, a szeretteiket, az emberiséget, az egész világot.

A Hír24 szerint a punnyadás, inaktivitás következménye kb. olyan mértékben lehet halál, mint a dohányzásnak. A langyos lébecolás nem semmittevés, hanem választás, amelynek hatása van az életünkre, a jövőnkre.

Az a helyzet, hogy amikor elkap bennünket ez az érzés, és fájdalmas képpel merengünk azon, hogy létezik-e a világon olyasmi, amihez kedvet kapnánk, pontosan tudjuk, hogy mire vágyunk. Egy hősre, aki megváltoztatja az életünket és újra színt ad neki.

Azt találgatom, milyen ételbe öljem a kedvetlenségem, pedig csak be kellene vallanom magamnak, hogy mire éhezem.

Április

- 1
A békességet mindnyájan kívánják,
de nem mindenki gondol azzal,
ami az igaz békességre vezet.
- 2
A kevélyek teljesen alkalmatlanok arra,
hogy Istenben alapot vessenek
és megszilárduljanak.
- 3
Hagyj el mindent, és mindent megta-
lálsz.
Mondj le a kívánságról,
és nyugalomra találsz.
- 4
Ha kedvetlenül hordozod a keresztet,
terhedre lesz,
önmagad is elnehezedel,
de mégiscsak ki kell tartanod.
- 5
A szenvedélyektől vezetett ember
a jót is rosszra fordítja,
és könnyen elhiszi másról a rosszat.
- 6
Csak a lélek öröme jelent igaz
és tisztességes vígságot,
amit az erény ad,
és Isten áraszt a tiszták szívébe.
- 7
Ha azt akarod, hogy mások elfogadjá-
nak,
fogadd el te is a többieket.
- 8
A tiszta lelkiismeret sok mindennek elvi-
selésére
képesse tesz,
és jókedvű a balsorsban is.
- 9
Ingerel és kísérget az öskígyó,
de az imádság megfutamítja,
s a hasznos munka nem engedi,
hogy hozzád férközzék.
- 10
Ebben az életben minden tökéletesség
magában hordoz valami fogyatkozást;
és minden okoskodásunkban van vala-
micske homály.
- 11
Ne azt kérd, ami neked kedves és kelle-
mes,

- hanem ami az Úrnak örömet és dicsősé-
get szerez.
- 12
Bánd meg általában minden bűnödöt,
mindennapi botlásaid miatt pedig indíts
különös bánatot.
- 13
Annál magasabbra jut az ember
az Istenhez vezető úton,
minél mélyebben leereszkedik önmagá-
ba,
s önmaga előtt minél inkább megsemmi-
sül.
- 14
Állj helyt Krisztussal és Krisztusért,
ha Krisztussal együtt uralkodni akarsz.
- 15
Jó tanács az,
hogy amikor elfogy a lélek buzgósága,
gondolj rá, mi lesz veled, ha e világosság
kialszik.
- 16
Mit félsz hát fölvenni a keresztet,
ha azzal juthatsz el Isten országába?
- 17
Ha betért hozzád a mennyei kegyelem
és az igazi szeretet,
nem lesz helye benned semmi irigység-
nek,
sem szívbeli fukarságnak.
- 18
Csak a kereszt szolgálai
találják meg a boldogságnak
és az igaz világosságnak útját.
- 19
Az istenszeretet mindent legyőz,
és az emberi léleknek minden erejét el-
mélyíti,
megsokszorozza.
- 20
Ha szíved nem az Úrba gyökerezteted,
egyetlen eltökéléssel: hogy Érte mindent
elviselsz,
bizony ki nem bírod a heves ostromot.
- 21
Ha Isten van közöttünk,
úgy van rendjén, hogy néha a magunk
tetszésétől
is el tudunk szakadni a békesség kedvé-
ért.
- 22
Ha belül egészen rendben volnál,
és szíved tiszta volna,

- minden javadra válnék, előmeneteledet
segítené.
- 23
Ahol Te vagy, Uram, ott a mennyország,
s ott a halál, meg a kárhozat, ahol Te
nem vagy.
- 24
Úgy van rendjén, hogy ha mindent meg-
kapsz,
mindenedet add oda érte,
és semmit magadból magadnak meg ne
tarts.
- 25
Ha mindenben Jézust keresed,
bizonyára megtalálod Jézust.
- 26
Aki mást keres, mint egyedül Istent,
meg lelkének üdvösségét:
az csak zaklattatást és keserűséget talál.
- 27
Intézz és rendezz mindent akaratod
és jótetszésed szerint,
csak azt találod mindenütt,
hogy valamit túrnöd is kell.
- 28
Semmi e világi jó ki nem elégíthet,
mert nem arra teremtettél,
hogy ezekben leld örömet.
- 29
Ha mielőtt bármibe fognál
magadat önként Isten kezébe helyezed,
akkor szabadságra és bőséges kegyelem-
re találsz.
- 30
Aki csak akkor készül, amikor közeleg
az ünnep,
vagy amikor a szokás ösztökéli,
gyakran készületlen marad.

Áprilisban Kempis Tamással

Gánóczy Sándor

A bízó hit

Gánóczy Sándor (1928) katolikus teológus, nemzetközi hírű Kálvin-kutató. Legújabb könyvében a Biblia alapján a bízó hit szerepéről elmélkedik a hívő földi életében, halálában és az örök életben.

A kérdésre, hogy mit jelent a hit szellemében élni, a szerző kifejti: ahhoz, hogy a kereszténység a modern társadalomban újra szavahihetőbb legyen, nem elég a korszerű hittudomány vagy hitoktatás. Meggyőző és „térítő” ereje csak az olyan keresztény hitnek lehet, amely elsősorban személyes meggyőződésben és az ennek megfelelő életvitelben mutatkozik meg, amely ezt „szóvá teszi”, amikor a hit igazságával érvel. Ahol az Istenbe és Krisztusba vetett hit így szólal meg, „ahol alanyi és tárgyi összetevője így fonódik egybe, ott túljut a pusztán vallásos hiedelem szintjén.”

Gánóczy professzor párhuzamot von a lutheri és a katolikus teológia között, s megállapítja: mindkettő a bízó és szerető hitet tanítja, és távol állnak egy olyan „vallástól”, amely az üdvösséget saját érdemszerző szabálykövetéséért várja cserébe. A szerző összehasonlítja János evangéliumát és Szent Pál teológiáját is a szinoptikus evangéliumokkal (Máté, Márk, Lukács) és leszögezi: nincs lényeges eltérés abban a kérdésben, hogy milyen szerepet játszik a hit az örökkévalóság ígéretét hordozó emberi élet kiteljesedésében. Az viszont különbség, hogy a szinoptikusok magát Jézust mutatják be „mint hívő zsidó embert, mint az Isten iránti feltétlen bizalom mesterei megélőjét.” Ezért tesznek oly gyakran tanúságot az imádkozó Krisztusról, aki a Miatyánkot „úgyszólván az egész jövőendő keresztény hívősereg számára elimádkozta.”

Az újszövetségi kinyilatkoztatás nem csupán arról szól, hogy mit jelent Krisztusban hinni, hanem arról is, hogy miként hitt maga a Názáreti Jézus. „Az a személy, akiben Isten megbízhatósága egyedülálló emberközelségben mu-

tatkozott meg. Ez a Jézus mint zsidó hívő élt, beszélt és cselekedett embertársai körében.”

A szerző szembeállítja a vak, illetve naiv hitet a visszakérdezéstől sem félő, átgondolható hittel, amelynek energiája olyan erős, hogy minden szellemi tulajdonságunkat mozgósítani képes. Analógia mutatkozik közte és a szeretet átfogó jellege között: „Szeresd Uradat, Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből!” (MK 12,30).

A könyv írója kiemelten foglalkozik azzal is, hogy Jézus gyakran beszélt Istenhez, mint Atyjához fohászkodott, sokszor kérve, könyörögve, többször kérdezve is. Bízó hittel imádkozott önmagáért és mindenekelőtt másokért. Az Atya és a Fiú közötti bensőséges dialógus nyitva állt az embertárs felé. A jézusi imádság tükrében „a kölcsönösen önátadó szeretet mutatkozik meg... Következésképpen Jézus hite és a mi hitünk között nem tátong áthidalhatatlan szakadék.”

A kötet szerzője továbbá bemutatja Jézus hitét a halállal szemben. Márk evangéliumát elemezve leszögezi: amit Jézus utolsó órájáról ír, az meggyőzően bizonyítja, hogy a hit tükrében nézett szembe a halállal (14,32-37). Tömör elbeszélése „semmi másról nem tanúskodik, mint egy teljes mértékben emberi magatartásról a kínhalállal szemben. Semmi nyoma hősies dacolásnak, sztoikus nyugalomnak, isteni természetes megnyilatkozásának.” Jézus egy kérdéssel az ajkán lépi át a halál határát, „de hiszi, hogy minden hallgatás ellenére valahogy, valamikor Valakitől jön rá válasz.” Jézus kinszenvedése számunkra annyira emberi, hogy képes nekünk, gyengébbeknek is utat mutatni, főleg ha hozzágondoljuk feltámadását is.

Gánóczy Sándor a halott Jézus feltámadását új életéhez viszonyítja, amely már annyiban is más és jobb, amennyiben egy közvetlenebb és a szó szoros értelmében „örökített,” gyökeresen újszerű viszony Istennel.

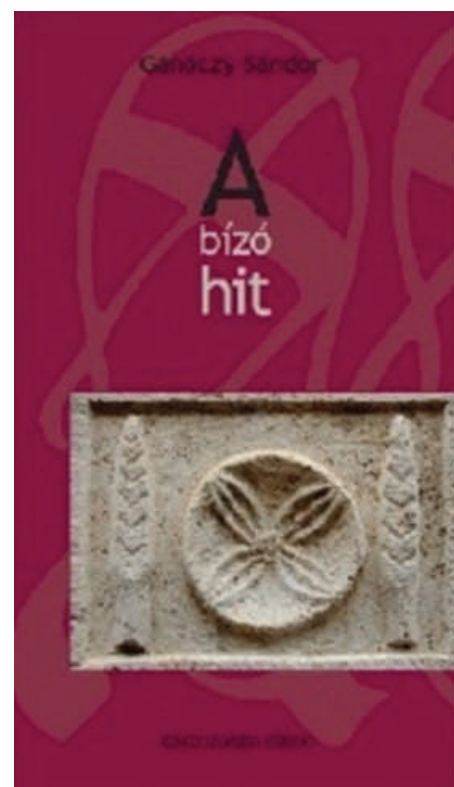
Jézus feltámadása kapcsán arra is megpróbál választ adni a szerző, hogy a halálfolymat melyik szakaszában történhet a mi feltámadásunk? Hivatkozik többek között az ismert Szentírás-tudósra, Gerhard Lohfinkra és a jezsui-

ta teológusra, Karl Rahnerre, akik szerint semmi sem szól az ellen, hogy feltámadásunkat magában a halál történéseiben, vele egyidejűleg képzeljük el. Ennek az elméletnek bibliai pillére is van. Lukács evangéliuma szerint a Megfeszített így szól a jobb latorhoz: „Bizony mondom neked, még ma velem leszel a Paradicsomban” (23,24). A szóban forgó nap minden bizonnyal Jézus és a lator halálának is a napja, „ugyanakkor mindkettőjük feltámadásának napja is; a találkozás és az együttlét napja a bűnös és a Megbocsátó között.”

Az Istennel, illetve Krisztussal való, halálon túli találkozás több, mint „az isteni lényeg” boldogító szemlélése. Ennek hatása alatt ítélkezik a megtérő hívő saját tettei vagy mulasztásai minőségéről, amikor egész élete filmje leperg előtte. Így kerül előtérbe az önvád is, szintúgy „az erős fogadás” a további életútra, amely halálunk pillanatában nem ér véget.

Ám a könyv írója arra is felhívja a figyelmet, hogy az ebben való reménykedés nem jelenti szükségszerűen, hogy a hívő bűnös erkölcsi megújulását szüntelenül elhalaszthatja, mintha „ráérne erre még minden további nélkül.” Aki valóban hisz, az itt, a földön tér meg (Bencés Kiadó, 2014).

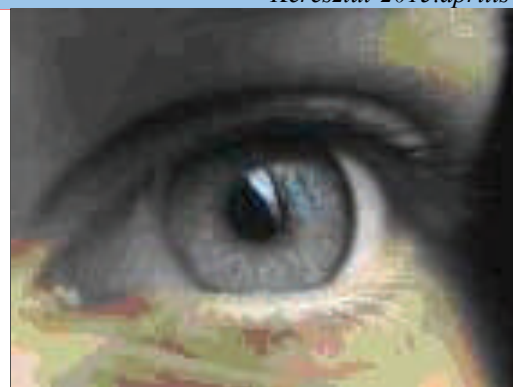
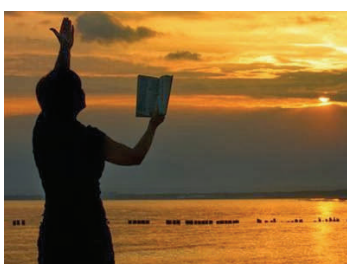
Bodnár Dániel/Magyar Kurír

Kedves Atyánk!

Köszönjük, hogy az vagy, Aki voltál,
és a világ végezetéig az maradsz.
Köszönjük, hogy akik Téged keresnek,
azok gyógyulnak.
Meggyógyulnak depresszióikból,
ingerültségeikből, régi életükből,
vagy ha újra belecsúsznak,
újra meg tudnak Benned és Általad gyógyulni.
Köszönjük Neked, hogy mi úgy mehetünk Hozzád,
amint vagyunk,
és azt is köszönjük,
hogy nem kell olyannak maradnunk Nálad,
mint amilyenek vagyunk, voltunk.
Hogy nemcsak a bűnbocsánat asztalához mehetünk,
hanem a megújulás helyéhez is,
ahová letehetjük, otthagyhathjuk régi bűneinket,
hogy ne kelljen mindig ugyanazt megbánnunk.
Te látod, mennyire hajlamosak vagyunk,
hogy ingerültek, vagy depressziósak legyünk.
Áldunk Téged azért, hogy leleplezel bennünket
önmagunk előtt is -
de nemcsak leleplezel, hanem gyógyulást,
újrakezdési lehetőségeket,
drága Igéket adsz,
amit nemcsak mondogatni lehet,
hanem amiből árad a Te erőd,
Szentlelked,
amire újraépíthetjük keresztyén életünket,
újra és újra!
Urunk Jézus, köszönjük Neked,
hogy számunkra a Te Bibliád:
Ige, élet, lehetőség, szárny, repülés!
Áldunk Téged azért, hogy gyógyító Úr vagy ma is,
nemcsak kétezer évvel ezelőtt!
Áldunk Téged azért, hogy ma is szertejársz,
és ma is a Te szavad gyógyít,
a Te Igéd áld és föloldoz
és rendbeszed,
életre és örök életre visz.
Kérünk, Atyánk, készítd meg bennünket Igéd meghallására,
befogadására, megélésére, életté való alakítására,
a Te dicsőségedre és embertársaink javára -
Ámen.

(Gyökössi Endre)

„TUDSZ-E VALAMI JÓT?”

Kérdést őrizgetek szívemben.
Kérdője rég elköltözött.
De milliók szomjúsága, reménye
rejtőzik tréfás kérdése mögött.
Mert olyan emberi jó hírre várni!
Derűs mosollyal egyet tudakolt,
ha beléptem: „Tudsz-e valami jót?
Mert ha nem, hát találj ki!”
Tudtam valami jót.
Kitalálni se kellett.
Betegágya, halálos ágya mellett
az a jó hír volt az erő, a béke,
utolsó, boldog menedéke,
szenvédést beragyogó, drága cél,
örökké új örömhír: Jézus él!
„Tudsz-e valami jót? –
visszhangzik egyre bennem.
Tudok! Azóta sem kell
bús bajpostának lennem,
Fénytelen szeműek közt
fénytelen szívvel mennem.
Örömondó lehetek
énekel, tettel, szóval,
Jóhírré szomjazókat
itatva örök jóval,
Szeretni és szolgálni
szent, új erőt adóval,
Bánatot oszlatóval,
szívet vigasztalóval!
Évek hulló levelét úzheti őszi szél.
Örök tavaszi jóhír
énekel a szívemben
diadalmasan, frissen: JÉZUS ÉL!

Túrmezei Erzsébet

Egyházmegyei családi nap

Kaposváron

„Szenvedéllyel megélni hivatásunk ajándékát” (Ferenc pápa) - mottóval immár ötödik alkalommal rendeztek Egyházmegyei családi napot Kaposváron a püspökségen 2015. február 21-én.

Ferenc pápa a 2015. évet az Istennek szentelt személyek évének nyilvánította, ehhez kapcsolódóan a lelki nap fő témája is a szentté válás útja volt. A nyitó előadást „A család és a megszentelt élet” címmel Nyéky Kálmán atya, a Kaposvári Egyházmegye családreferense tartotta, aki saját életén keresztül mutatta be a családok és a megszentelt életük egymás közti kapcsolatának fontosságát. Kiemelte, hogy a család a megszentelt élet gyökere, hiszen a megszentelt életű ember is a családban születik. A családoknak és a megszentelt életű személyeknek kapcsolatot kell teremteni egymással, és különösen fontos, hogy a gyermekek is megismerjék a megszentelt életük mindennapjait, hogy ha ők is hívást kapnak az Istennek szentelt életre, akkor azt felismerjék, és bátran - jó példát ismerve - merjenek igent mondani erre az életformára. Kérte, hogy e hivatás megtalálásában mi szülők is támogatóan álljunk a gyermekünk mellé, hiszen ezért a Mennyei Atya százszorosan is megjutalmaz minket. Fontos, hogy részt vegyünk az egyházközségi programokon, ám azon felül személyes kapcsolatot is ki kell alakítani a környezetünkben élő szerzetesekkel, papokkal. A plébánosunknak mi vagyunk a családja, nekünk is szükségünk van rá, és neki is miránk. Fontos, hogy időnként rányissuk az ajtót, megkérdezzük tőle, hogy van, miben segíthetünk, és az sem árt, ha időnként ételmezt is viszünk neki. :-)) Kérte, hogy adjunk visszajelzést is az atyának pl. arról, hogy egy szentbeszédben mi volt az a mondat, ami különösen is megérintett minket, vagy esetleg mi volt az, amivel nem értettünk egyet, mert ezzel az atya hitének elmélyülését is segítjük. Ha a párbeszéd kialakul köztünk, úgy az mindannyiunk javára válik az üdvösség felé vezető úton.

Az előadás után kiscsoportokban beszéltek meg, hogy mit tehetünk azért, hogy a plébánosunkkal igazán személyes kapcsolatot tudjunk kialakítani. Több csoportban is arra jutottunk, hogy nem könnyű e személyes kapcsolat kialakítása, nehezen tudjuk levetni gátlásainkat, megközelíthetetlennek tartjuk a plébánosunkat, mint a közösség vezetőjét.

Ezután Nyéky Kálmán atya hat paptársával mutatott be szentmisét. Tomanek Péter atya homíliájában az aznapi evangéliumhoz – Lévi (Máté), a vámos meghívása /Lk 5,27-32/ - kapcsolódva rámutatott, hogy semmi nem képes betölteni az ember életében azt az űrt, ami a Teremtőjének a helye. Caravaggio Szent Máté elhívása című képére (San Luigi dei Francesi templom, Róma) utalva kiemelte, hogy a képen Máté egyik keze még a vámként beszedett pénzen van, ami nem teljesítette ki életét, tekintete azonban már a belépő Jézusra vetül, akiért később életét is feláldozza. Ugyanígy van a mi életünkben is, mindenféle bálvánnyal próbáljuk betölteni lelkünkben az Űristen helyét, életünk azonban csak azzal válik teljessé, ha engedünk a meghívásnak, és szívünkbe Jézus költözik.

Délután az előadások központi témája a szentté válás útja volt a három szerzetesi fogadalom megélésén keresztül. Miképpen valósul meg a tisztaság, szegénység, engedelmesség a megszentelt életük és a családok életében? Egy-egy fogadalomról előbb egy szerzetes, majd egy házaspár osztotta meg gondolatait.

Fábry Kornél atya a tisztaságról tartott előadást. Problémaként jelölte meg, hogy e téma a keresztény családokban is tabutémaként tekintünk. Kiemelte, hogy a gyermekek számára a tisztaságot illetően is a legfontosabb a szülői példamutatás, a hitelesség; ahhoz, hogy gyermekeink a tisztaságot fontosnak tartásák, nekünk, szülőknek is gyakorolnunk kell a tisztaság erényét. Elsődleges elvként fogalmazta meg a „szüzen az oltárig” elvet, amellyel kapcsolatban kiemelte, nem csak a házasság előtt állókra, hanem az Istennek szentelt életet választókra is vonatkozik. Arra utalt, hogy a nemi kapcsolat helye a házasságban van, ha egy fiú udvarol egy lánynak, és nem kötnek házasságot, akkor fölösleges tönkretenni egymás életét, ha pedig házastársak lesznek, akkor ráérnek egész életükben boldoggá tenni egymást. Rámutatott arra, hogy a korai nemi élet elveszi a

szabadságot, ami azt jelenti, hogy ha a fiatalok már korán nemi életet élnek, gondolataik e köré csoportosulnak és „elfelejtik” igazán megismerni egymást. Az atya azt is hangsúlyozta, hogy a kamaszszerelm önző és kíváncsi, a kamasz saját boldogságát tarja szem előtt, holott a házasság akkor működik jól, ha a felek házastársuk jóllétén fáradoznak. A fiataloknak meg kell érteniük, hogy a szüzesség óriási érték, azt csak annak adhatják oda, akivel szentségi házasságot kötnek.

Ház Gergely András és Tóth Lujza házaspárként beszéltek a tisztaságról. A szexualitás Isten ajándéka, a szentségi házasságban is meg kell őrizni a tisztaságot. Tisztaságról a házasságban akkor beszélhetünk, ha a férfi és nő egyesülése szabad, mindkét fél szabad akaratából van jelen. Fontos a teljesség, a testi és lelki odaadás, az Űristent sem lehet

kizárni, ő is jelen van. A tisztaság erényének gyakorlásához elengedhetetlen a hűség, a megcsalás nem jöhet szóba, még gondolatban sem. A hűséget már a házasság előtt is tartani kell, mert a szerelm „kémijából” következően az előző partnerek emlékei akaratlanul is előkerülnek, akadályozva ezzel a teljes önátadást és a másira való odafigyelést. A tisztaság megéléséhez az is elengedhetetlen, hogy a férfi és nő egyesülésének mindig nyitottnak kell lennie a gyermekáldásra. Nem Isten szándékai szerinti, így a tisztaság erényével is ütközik a fogamzásgátlás, az az Élet befogadása ellen van, jelentős részük az abortusz egyik formájának is tekinthető. A tisztaság megtartását jelenti ugyanakkor a fogamzás megelőzése, a természetes családtervezés, ami a helyes út.

Szerzetesi oldalról a szegénység erényét Török Daniella mutatta be. A megszentelt életet választó ember a szegénység erényét akkor gyakorolja, ha egyetlen kincse az Isten. A szegénységhez hozzátartozik, hogy az ember életében helyes rangsort tartson az egyes értékek között, ezzel tud igazán szabaddá válni. Nem azt jelenti a szegénység, hogy nem lehetnek vagyontárgyaink, hanem az a fontos, hogy azokhoz ne ragaszkodjunk túlságosan, le kell tudnunk róluk mondani, különben Istentől fordítjuk el az arcunkat.

Ezután Horváth János és Förgeteg Melitta beszélt a szegénység családban való megéléséről. „*Nem jó az embernek egyedül lennie*” bibliai idézettel /Ter 2,18/ kezdték előadásukat, az a legszegényebb, aki egyedül van, egyedül törekenyek, hiányosak vagyunk, szükségünk van a társra. A házastárs méltóságát az adja, hogy ő az egyetlen és kincs a másik szemében. Az életünkben az egyetlen biztosíték Isten jelenléte, a házasságunkba is be kell őt engednünk, úgy kell élnünk, hogy ketten hármassá váljunk. Szem előtt kell tartani Szent Pál gondolatát – *Mid van, amit nem kaptál?* /1Kor 4,7/, hálát kell adni mindenért a Jóistennek. Fontos az életünkben a bűt és az imádság, a bűt megmutatja a saját korlátainkat és ébren tartja azt az éhséget, amit csak a Teremtő tud betölteni.

Nyéky Kálmán atya az engedelmisségről tartott előadásában azt emelte ki, hogy mai világunkban a tekintéllyel együtt valóságban van az engedelmisség fogalma is. Elmondta, hogy ő a püspöknek tartozik engedelmisséggel, és a papoknál ennek az erénynek gyakorlása pl. az áthelyezések miatt esetenként nehéz. Saját életében is tapasztalta már, hogy amikor bár nehéznek érezte, de gyakorolta az engedelmisséget, később megtapasztalta, hogy az Úristen akaratának elfogadása – melyet a püspök közvetített - többszörösen megteremte gyümölcsét. Rá kell tudni bízni magunkat az Úrra, és képesnek kell lennünk magunknak feltenni azt a kérdést: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?

Radnai István és Márta családjuk életéből hozott példákat az engedelmisség megvalósulására. Nyéky Kálmán atya gondolatát továbbszöve fő kérdésként jelölték meg: Mi az Atya akaratát itt és most velem? E kérdésre adott válasz kutatása során azon-

ban fontos, hogy figyeljünk arra, a Jóisten kívánságát és a saját vágyainkat ne cseréljük össze. Isten akaratának keresése során bizalommal támaszkodhatunk házastársunkra, ő ismer minket a legjobban a környezetünkben. Ő az, aki a legjobbat akarja nekünk, így - saját önzőségünk mellőzésével - rajta keresztül könnyebben ráébredhetünk Isten akaratára.

Az előadások után fórum következett, az előadók felé feltehetjük kérdéseinket akár szóban, akár - egy papírra felírva - névtelenül is. Ezután Nyéky Kálmán atya zárógondolatait fogalmazta meg, köszönetet mondott a szervezőknek. A résztvevők névre szóló emléklapot kaptak Ferenc pápa imájával és a Barátainknak /Fiataloknak és családoknak az ÉLET és a szexualitás ajándékáról/ című könyvet. Zárásként a részt vevő atyák egyenként megáldották a házaspárokat.

Számos értékes gondolattal, lelkiekben gazdagodva indultunk haza a családi napról. E gondolatokat a szívünkbe is kell vésnünk, hiszen mindannyiunk elsődleges célja, hogy a szentté válás útját járjuk, csak így juthatunk el az üdvösségre. Az előadók példájukkal, hitelességükkel megerősítettek minket abban, hogy már itt a földi életben is elérhető az igazi öröm és boldogság, ha az életszentségre törekszünk. Gyermkeink – akik számára a „gyerekvigyázók” egész napos foglalkozást biztosítottak sok játékkal, énekléssel – maguk is azt kérték, legközelebb is jöjjünk, mert nagyon jól érezték magukat. Ezúton is köszönjük Lóránt atyának, hogy felhívta figyelmünket a lelki napra. Reméljük, hogy jövőre, a hatodik családi napon még több ismerős családdal találkozhatunk egyházközségünkben.

Gelencsér Szabolcs és Zsófi

A ceruza...

A gyermek nézte a nagyapját amint levelet ír. Egy adott pillanatban megkérdezte tőle:

- Olyan mesét írsz, ami velünk megtörtént? Vagy talán egy rólam szóló történetet írsz?

Nagyapja, félbe hagyta az írást és mosolyogva ezt mondta unokájának:

- Igaz, rólad írok. Azonban a szavaknál fontosabb a ceruza amivel írok. Szeretném, ha ilyen lennél te is amikor megnősz.

A gyermek értetlenkedve nézte a ceruzát, mivel semmi különöset nem látott rajta.

- De ez olyan, mint az összes többi ceruza, amit életemben láttam!

- Minden attól függ, hogyan nézed a dolgokat. A ceruzának öt értéke van, amit ha sikerül megtartanunk, olyan emberré válunk, aki egész életében békében fog élni a világgal.

Első érték: Tehetsz nagy dolgokat, de soha nem feledd, hogy létezik, egy lépteinket vezető Kéz. Ezt a kezet Istennek nevezzük, és Ő vezet mindig kívánsága szerint minket.

A második érték: Időnként abba kell hagynom az írást, hogy meghegyezzem a ceruzát. Ez kevés fájdalmat okoz a ceruzának, azonban végül élesebb lesz. Tehát el kell tudnod viselni a fájdalmakat, mivel ezek tesznek jobbbá téged.

A harmadik érték: A ceruza megengedi nekünk a radír használatát, hogy kitöröljük azt ami téves. Meg kell értened azt, hogy kijavítani egy dolgot, nem jelent feltétlenül rosszat, a legfontosabb az, hogy megmaradjunk az igaz/egyenes úton.

A negyedik érték:

A ceruzának nem a fája vagy külső formája a fontos, hanem a benne lévő grafit. Ugyanígy gondold azt, ami benned történik.

És végül, az ötödik érték: mindig nyomot hagy.

Neked is tudnod kell, hogy bármit teszel is életedben, nyomokat fog hagyni, ezért meg kell próbálnod minden tettettedet tudatosítani.

/Paulo Coelho/

ÁLLJ FEL!

Az „Ütős” ott maradt, a sötét kapualjban. De mindig vissza fogja várni gazdáját. Ha már ő neki nem kell, majd talál magának másik áldozatot a hajnalban erre keveredő holdkódosok közül.

Az Ember kilépett az utcára. Tétova mozdulatokkal kereste az irányt, merre induljon. Szakadt nadrágját megtapogatva kiemelt belőle fél marék aprót.

- Elég lesz. Talán elég. – hajtogatta magában. Belépett a közértbe, kosarat ragadott, majd gépiesen berakott három kommersz féldecit, fél kenyeret a kosarába. A biztonsági alkalmazott legnagyobb csodálkozására ismét visszament az italokhoz, visszatett az üvegcséi közül kettőt a polcra.

Ez után megkereste a tisztálkodó szerek sorát, hogy megvegye eljövendő életének első szappanját és borotváját.

Miután fizetett, kissé reszkető kézzel tekerte le a vodkásüveg kupakját. Rövid gondolkodás után – egy sóhajtás kíséretében – az egészet a földre öntötte.

A kapualj szelleme, Ütős kétségbeesetten várta vissza gazdáját...

Az egyik kék buszon, fénylő fekete hajú kislány utazik az anyja ölében.

Átlósan vele, egy öreg hölgy meredt ki az ablakon, az elfutó fákat és az élet állomásait figyelve. A párás üveg tükrében észrevett egy őt figyelő szempárt. Mikor visszatekintett a kislány felé, az elhajolva bújócskázott vele. Az idős hölgyben élő szabad és kortalan gyermek – áttörve a szikkadt test álarcát-, szívből visszamosolygott lelki kistestvére.

Azon a buszon, azon a reggelen, valamennyi utas kissé üdében érezte magát.

Valami rég elfeledett érzés járta át őket. Felmelegedni, kinyílni vágytak úgy, ahogy az ázott verebek eső után.

Forrás: Internet

ÁLDOTTAK AZ

ÖREGEK BARÁTAI

- Áldott, aki megértéssel kíséri és fogja reszkető kezünket:

- Áldott, aki tudja, hogy halásunk nehezen kapja már el a szót:

- Áldott, aki nem csodálkozik, hogy sok mindent nem látunk és lassan jár nálunk az ész:

- Áldott, aki nem veszi észre, hogy megint kiömlött a kávé az asztalra:

- Áldott, aki mosolyogva áll meg, hogy elbeszélgesse velünk:

- Áldott, aki nem árulja el, hogy már kétszer hallotta tőlünk ezt a történetet:

- Áldott, aki fel tudja idézni velünk a tegnap emlékeit:

- Áldott, akitől megtudjuk, hogy nekünk is jut még tisztelet, szeretet. hogy nem vagyunk azért még mi sem egyedül:

- Áldott, aki segít vinni öregségünk keresztjét, amely nekünk is oly nehéz:

- Áldott, aki szerető leleményességgel segíti ingadozó lépteinket a hazafelé vezető úton.

Közreadta: Forjánné

ESZTERHÁZY

SZELET

Édes sütemény, én mindig kevesebb cukrot teszek bele (eredetileg 160 g cukor kellene), mert nem szeretjük a túl édes süteményt.

hozzávalók / 8 adag

A piskótához

200 g Piskótához finomliszt

8 db tojás

120 g cukor

50 g dió (darált)

A krémhez

2 tasak vaníliás pudingpor

800 ml tej

5 csapott ek cukor

100 g dió (darált)

50 ml rum

200 g habtejszín

A bevonáshoz

2 db tojásfehérje

120 g cukor

elkészítés

8 db tojásfehérjét 120 g cukorral habosra verünk, ha jó kemény, akkor hozzáadjuk a sárgáját, és még 1 percig együtt verjük.

200 g lisztet és 50 g diót összekeverünk, és óvatosan a tojáshoz keverjük.

Az így elkészített masszából 6 db egyforma vastagságú piskótalapot sütünk, tepsin hátulján 180 fokon, 10 perc alatt.

A pudingport a cukros tejben megfőzzük, ha kihűlt, akkor hozzáadjuk a darált diót, rumot és a felvert tejszínhabot.

A kész krémet a piskótalapok közé egyformán elosztva betöltjük. A felső lap tetejét bevonjuk 2 db tojásfehérjéből és 160 g cukorból készült keményre felvert habbal. Csokoládéval és figurákkal díszítjük.

sütési hőfok: 180°C

sütési mód: hőlégkeverés

Közreadja: Tóthné

„Jézus pedig monda néki: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.”
(Máté evangéliuma 22. fejezet 37. vers)

Már sokszor gondolkodtam azon, hogy Isten miért kér tőlünk ilyen lehetetlen dolgot; Szeresd az Urat! Szeressétek egymást! Szeressétek ellenségeiteket! Mert hát, ki tud parancsra szeretni?

Aztán rá kellett jönnöm, hogy az az érzés, amit mi szeretetnek nevezünk, köszönőviszonyban sincs Jézus önfeláldozó szeretetével. Őszintén be kell vallanunk, mi csak azt szeretjük, aki, vagy ami önző lényünket simogatja.

A ma örömhíre azonban az, hogy a szeretni nem tudás betegségéből van gyógyulás! Istennek az önzésre van ellen-széruma! Csakhogy ez kissé keserű, mint minden más gyógyszer.

Gyökössy Endrét egyszer egy asszony kereste fel, azzal, hogy nem tudja szeretni az édesanyját. Próbálta túrni, elhordozni a bántásokat, még imádkozott is, de az a meleg érzés, amire várt csak nem jött. Végül már az imádsággal is felhagyott, mert úgy látta értelmetlen.

Bandi bácsi erre ezt kérdezte: "– Ha most orvos lennék és receptet írnék, biztos gyógyszert a gyűlölet és egyéb betegségei ellen, kiváltaná? – Kiváltanám. – Bevenné? – Bevenném.

– Akkor ott van papír, meg toll, diktálnék egy receptet. Írja? – Írom.

– Tessék: hétfőn reggel mosolyogva köszöntöm őt és megkérdezem, hogy aludt.

– Kedden: kitakarítom az ő szobáját is.

– Szerdán: két szelet süteményt hozok neki. – Írja csak, írja.

– Csütörtökön: elhívom sétálni, hazafelé pedig kérdezetek és hagyom őt – csak őt – beszélni. Pénteken: megkérem, hogy zongorázza el azt a dalt, amit gyermekkoromban szokott. – Már évek óta nem zongorázik. – De kérné szabad. Szombaton: megkérem, hogy segítsen jó túrók gombócot főzni, mert azt ő jobban tudja.

Vasárnap: bemegyek a szobájába, amikor lefeküdt, betakargatom és megcsókolom. Pont. Ismeri ezt a zenei kifejezést? Da capo al fine? Elejétől végig. Nos, a következő héten ugyanígy vagy hasonlóan: da capo al fine s egy hét múlva felkeres és megbeszéljük a többit.

– A csókot is kell? – Igen. – Jaj! – Miért, jaj? – Mert évek óta nem csókoltam meg. –

– Vállalja ezt a hetet így? – Megkísérlem. – Isten segítse. Várom.

Nem jött. Hetekig nem jött. De egy hétfőn, kora reggel telefonált. Sírva: – Mikor tegnap ismét betakartam, az én hideg és kemény anyám felült az ágyban, és magához ölelte a fejem, és éreztem, hogy könnyes a szeme és azt mondta: – De jó vagy mostanában hozzám. – Akkor, évek óta először, éreztem, hogy szeretem az anyámat."

(Gyökössy Endre - A recept)

Isten szeretet receptje ott van a kezében!

„Szentek legyetek, mert én szent vagyok.”

Péter első levele 1,16

Egy tíz éves kisfiú hegedűvel a kezében szomorúan nézi a kottát. Gyakorolni próbál, de semmi kedve hozzá. Olyan nehéznek tűnnek bizonyos ütemek. Közben tekintete az ablakra téved és barátait pillantja meg, ahogy a közeli sportpályán fociznak. De jó lenne neki is ott lenni, a labdát rúgni és önfelédten játszani! Miért kell neki gyakorolni? Szereti a szép zenét és a hegedű hangját is, de olyan fárasztó kigyakorolni ezeket a műveket. De jó lenne, ha csak ránézne a kottára és hiba nélkül le tudná játszani!

Ahogy így tűnődik, egyszer csak egy angyal jelenik meg előtte. „Mi a gond?” – kérdezi. A fiú elpanaszolja neki bánatát. Az angyal meg válaszként egy képet tár fel előtte. A képen egy hatalmas koncerttermet lát, nagy zenekarral, amely épp egy hegedűversenyt játszik. Megdöbbenten veszi észre, hogy a szólista ő maga. A kép elhomályosodik, az angyal eltűnik, és a fiú egyedül marad a szobában. Gyakorolni kezd. Most már nem szomorkodik, nem a barátait nézi a foci pályán, hanem kitartóan gyakorol. Miért? Mert van egy álma, egy célja, hogy egy napon belőle is hegedűművész lesz.

Isten azt mondja nekünk ma: „Szentek legyetek, mert én is szent vagyok”. Nem könnyű első olvasatra megérteni ezt az igét. Egyik oka talán az, hogy a hétköznapi nyelvvezetben a szent szó mára már pejoratív értelmet nyert. Ha valakiről azt mondják, „szent” vagy „szenteskedő”, nem bókna szánják, hanem sokkal inkább megvetés és ítélet van mögötte.

Ahhoz, hogy megértsük, mit is jelent ez az ige, tudnunk kell, mi a szent szó igazi, eredeti értelme. Szentnek lenni nem jelent mást, mint egy különleges célra elkülönítve lenni, egy különleges céllal élni. Péter első levelében szereplő igét tehát így is olvashatjuk: „Céllal éljétek, mert én is céllal élek.”

Milyen céllal él Jézus? Az ő célja, hogy egykor találkozzon velünk és örökre együtt legyünk.

A történetünkben szereplő kisfiú is céllal élt. Az ő célja az volt, hogy egy napon egy hatalmas koncertteremben játszasson szóló hegedűsként. Am ahogy azok, akik tanultak valamilyen hangszeren játszani, tudják, senki sem születik hegedűművésznek. Bármilyen tehetséges is legyen valaki, ahhoz, hogy elérjen valamit, gyakorolni kell. A gyakorláshoz pedig idő kell.

Hogyan gyakorolhatjuk a szentséget? Hogyan élhetünk céllal?

Ahogy a kisfiú tette. Elméjét felkészítette – eldöntötte, hogy ő a cél érdekében gyakorolni fog. Józanul közelítette meg a kérdést – bármennyire is szeretett volna focizni társaival, a gyakorlást részesítette előnyben, hogy elérje célját, mert teljes meggyőződéssel hitt, reménykedett abban hogy egy napon belőle is hegedűművész lesz.

A biblia írója arra szólít fel bennünket, hogy éljünk mi is céllal. Legyen a mi célunk az, hogy egy napon találkozzunk Jézussal és mennyei családjának tagjai legyünk. Ennek érdekében azonban a kisfiúhoz hasonlóan nekünk is néha olyan döntéseket kell hoznunk, amelyek, lehet, hogy látszólag lemondással járnak (nem focizhatott a barátaival akkor, amikor csak kedve szottyant), de ha van egy álmunk, akkor bármit képesek leszünk megtenni annak valóra válása érdekében, mert minden tettünknek ez lesz a mozgatórugója.

Egy-egy új nap küszöbén dönts el te is, hogy mátol kezdve nem a véletlennek élsz, hanem céllal, hogy egy napon találkozzál majd azzal, aki mindenkinél jobban szeret téged – a Szenttel! A rendelkezésünkre álló idő az életünk. S mivel nem tudjuk, meddig tart, kezdjünk el már ma céltudatos életet élni!

„Ezért tehát elméteket felkészítve, legyetek józanok és teljes bizonyossággal reménykedjétek abban a kegyelemben, amelyet Jézus Krisztus megjelenések kaptok. Mint engedelmes gyermekek ne igazodjatok azokhoz a korábbi vágyaitokhoz, amelyek tudatlanságátok idején voltak bennetek, hanem – mivel ő a Szent hívott el titeket – magatok is szentek legyetek egész magatartásotokban, úgy amint meg van írva: 'Szentek legyetek, mert én szent vagyok.'” (Péter első levele 1, 13-16).

A VÍRUS

Vége a napnak. Hazafelé mész a kocsival. Bekapcsolod a rádiót. A recsegő adáson keresztül hallasz egy kis faluról, valahol távol Indiában, ahol a falu három lakója váratlanul és nagyon furcsa módon meghalt.

Valami olyan influenza okozta a halálukat, amiről még soha senki nem hallott. Igazából nem is influenza, és tulajdonképpen csak három emberről van szó. Néhány orvos útban van, hogy kivizsgálják a dolgot. Aztán vasárnap a rádióban újabb híreket hallasz. Most már nem csak három emberről van szó, hanem harmincezerről, és most már a tévé is foglalkozik a témával. Egy olyan különleges járványról van szó, amilyennel még eddig nem találkozott az emberiség. Hétfő reggel, mire felkelsz, már minden újság vezércikke ez a történet. Most már nemcsak India, de Pakisztán, Afganisztán és Irán is megfertőződött, és mielőtt észbe kaphatnál, már mindenhol erről beszélnek. Az elnök tartott valami beszédet, amelyben elmondta, hogy ő is és a kormányban mindenki reménykedik, hogy minden rendbe jön. De mindenki elmélázik egy kicsit a bejelentésen, hogyan tudjuk távol tartani magunktól mindezt? És ekkor Franciaország elnöke Európát sokkoló bejelentést tesz közzé: lezárják a határait. Bármely érintett országból érkező repülőjáratra érvényes a zárlat, vagyis nem szállhatnak le a gépek az ország területén. A hír hallatán kiver a verejték, és lefekvés előtt kicsit tovább nézed a CNN nemzetközi műsorát. Akkor egy tudósító bejelenti, hogy egy férfi Párizs egyik kórházában haldoklik a rejtélyes influenzától. Tehát megérkezett a vírus Európába is.

Mindössze annyit tudnak róla, hogy amikor kiűt rajtad a betegség, tulajdonképpen már egy hete lappangott benned. Aztán négy napig hihetetlenül rossz állapotba kerülsz, különféle tünetekkel, majd meghalsz. Anglia lezárja határait, de túl későn. Kedden reggel az Egyesült Államok elnöke a következő bejelentést teszi: "A nemzet biztonságának érdekében minden repülőjárat Európába és -ból, valamint Ázsiába és -ból törölve." Négy napon belül az egész ország kimondhatatlan félelembe merül. Az emberek arról beszélnek, hogy mi lesz, ha a mi országunkat is eléri? Szerda este valaki a parkolóból lélekszakadva ront be a terembe: "Kapszoljátok be a rádiót, kapcsoljátok be a rádiót!" Mindenki feszülten figyel a kis hangszóróból jövő bejelentésre: megtörtént a legrosszabb, amire számítani lehetett: két nő New York állam egyik kórházában haldoklik a rejtélyes influenzában. Órákon belül végigsöpör ez a valami az egész országon. Emberek ezrei dolgoznak éjjel-nappal, hogy megtalálják az ellenszert. De semmi nem bizonyul hatásosnak.

Váratlanul érkezik a hír: megfejtették a rejtélyt. Megtalálták az ellenszert. De az elkészítéséhez egy olyan valakinek a vére kell, aki még teljesen tiszta. Az egész ország felnőtt lakosságát felszólítják, hogy mindenki menjen el a városi kórházba, hogy a vértípusát ellenőrizhessék. Mindössze ennyit kérnek az emberektől. Természetesen, amikor pénteken, késő este a kórházhoz értek, már a parkolóban kigyózik a sor. Nővérek és orvosok rohagnak, szúrják meg sorra a várakozókat és címkézik a kémcsöveket. Aztán odaérnek hozzád és családodhoz, és töletek is vért vesznek. Fiad, aki még kiskorú, ragaszkodik hozzá, hogy ő is vért adhasson. Arra kérnek, maradjatok a parkolóban, és csak ha halljátok a neveteket, hogy hazamehettek,

akkor induljatok el. Hirtelen egy fiatal férfi rohan ki a kórházból ordítva. Egy nevet kiabál és egy kórlapot lebegtet.

A fiad megrángatja a kabátod ujját: "Apu, az én nevedet kiabálja." És mielőtt bármit tehetnél, megragadják a fiadat. - Egy pillanat! Álljon meg! - kiáltasz rá, mire azt válaszolják: - Semmi baj, minden rendben van. A vére teljesen tiszta. Szeretnénk megbizonyosodni róla, hogy nem fertőzött. Úgy tűnik ugyanis, hogy megfelelő a vértípusa.

Öt feszült perc múlva sírva és egymást ölelgetve jönnek ki az orvosok és a nővérek. Néhányan még nevetnek is. Az elmúlt egy hét alatt ez az első alkalom, hogy valakit nevetni látsz. Egy idősebb orvos ekkor odalép hozzátok, és azt mondja: Köszönjük, uram. A fia vére tökéletes. Tiszta és hibátlan. Most már elő tudjuk állítani az ellenszert. Ahogy a hír elkezd terjedni, a parkolóban álló tömeg egyre hangosabban örvendezik, imádkozik, sír és nevet. De aztán az ősz orvos feleségedet és téged félrevon:

- Beszélhetnék önökkel egy percre? Nem vettük észre, hogy a donor kiskorú, ezért szükséges, hogy aláírják ezt a beleegyező nyilatkozatot. Elkezdted aláírni, de aztán észreveszed az üresen hagyott leveendő vérmennyiség rubrikáját.

-M-m-m-mennyi vért vesznek le tőle? És ekkor az idős orvos mosolya eltűnik. - Nem tudtuk, hogy egy kisgyermek lesz. Nem voltunk rá felkészülve. Az összes vérére szükségünk lesz. Megdöbbenve válaszolsz: - De-de. Ezt maga nem értheti! Ő az egyetlen fiam! -Mi a világról, az egész emberiségről beszélünk! Kérem, írja alá! Mindre szükségünk van. - Nem lenne megoldható, hogy vérátömlesztést kapjon? - Ha lenne tiszta vérünk, akkor kaphatna. Kérem, aláírna? Tompa csöndben aláírod. Aztán megkérdezi az orvos: - Szeretnék néhány percre bemenni hozzá, mielőtt elkezdjük? Oda tudsz menni? Oda tudsz menni, ahol a fiad az asztalon ül, és azt kérdezi: - Apa? Anya? Mi történik itt? Meg tudod fogni a kezét, és azt mondani neki: - Fiam, nagyon szeretünk téged, és soha nem hagynánk, hogy valami olyan történjen veled, ami elkerülhető, érted? El tudsz menni? Ki tudsz úgy menni a szobából, hogy közben hallod fiadat, amint azt kérdezi: - Apa? Anya? Apa? Miért, miért hagytok el?

És aztán a következő héten, amikor a fiad temetése van, néhányan átalusszák az alkalmat, és vannak, akik el sem jönnek, mert más dolguk van, vagy vannak, akik eljönnek ugyan, de csak egy mesterkélt mosolyt erőltetnek az arcukra, hogy úgy tűnjön, fontos nekik az egész. Vajon nem akarnál felugrani, és azt mondani: ELNÉZÉST! A FIAM ÉRTED HALT MEG! HÁT ENNYIRE NEM ÉRDEKEL? EGYÁLTALÁN JELENT EZ NEKED VALAMIT?!

Vajon Isten is ezt szeretné mondani ezekben a napokban?

"A FIAM ÉRTED JÖTT A FÖLDRE ÉS ÉRTED HALT MEG! SZÁMÍT EZ NEKED VALAMIT? HÁT NEM ÉRTED, HOGY NEKEM ENNYIRE FONTOS VAGY?"

"Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket. Arra rendeltelek benneteket, hogy elmenjete, gyümölcsöt teremjete, és gyümölcsötök megmaradjon, s hogy bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.

Azt parancsolom nektek: szeressétek egymást!" (Jn 15,16-17)

Forrás: Internet

Portfólió és csalmatok

tancselédeknek

A tanítókon, sőt a gyakornokokon manapság leginkább projekteket hajtanak végre. Mégpedig az ő testükön-lelkükön, ráadásul a saját eszük és kezük által. Ez a leggaládabb. Ráadásul, mert még a leggaládabbnál is van galádabb, ajaj, eme projektek a semmibe vesznek.

Kezdődött mindez Hiller miniszter idejében, 2006-ban, amikor az oktatási szakmunkások kötelesek lettek – talán Lenin elvtárs legendás olvasónaplója mintájára – részletes munkaidő nyilvántartást készíteni. Dátum, tanórák, helyettesítések, ügyeleti órák, továbbá minden egyebet: versenyre főkészítés, műsor összeállítás, családlátogatás, gyakorlatítás, tehetséggondozás, lecke és dolgozatellenőrzés, múzeumlátogatás, osztálydekoráció, osztályprogram. Gondosan leírni az előkészítést, a tény, az eredményt stb., az összesítést az exel számítja ki. A táblázatba foglalt jelentést ellenőrzik, visszadobják, újra íratják – a végeredményt a Klebersberg Iskolfőntartó Központ –

Klik kapja. Mindezen hiábavalóságok lerovása után napi 9-10 órára rúg egy engedelmes tancseléd munkaideje. A rendszer célja többrétű, korszerűen szólva: komplex.

1. a tancselédnek nem marad ideje családjára;
2. nem marad ideje művelődésre, azaz csak felejt a főiskolás korában tanultakat;
3. az értelmetlen földadattömegtől halálisan fáradt és bőszült lesz: indulatai kiszolgáltatottja, miáltal diákjai neveletlenek és tudatlanok maradnak;
4. a pedagógusban a hamvad a pedagógos – 'gyermekvezető', mások szerint 'gyermekszerező';
5. megszűnik a szabadidő feszültség a tancselédek és más munkavállalók között.
6. az iskola kilúgozódik: a tanügyi bürokrácia és tudálékosság takarmányozójává válik;
7. Klebersberg Kúnó gróf forog a sírjában.

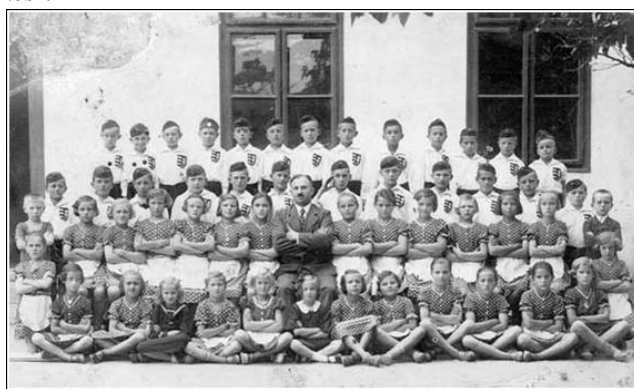
Régi tapasztalat, hogy nincsen tökéletes hiba, ezért vázolt álság átkeresztelődött portfólióvá.

Ez aztán ízig-vérig portentózus dolog. Egy vérbeli portentum, kitalálójá pedig oly tehetséges, hogy sikerrel pályázhatna akármelyik rémfilmgyárban

főportentificusi állásra. Aki nem érti az iménti szavakat, az megnézheti jelentésüket ugyanabban a latin szótárban, ahonnan a portfólió ránk szabadult. Magának a projektnek az elnevezése kétszeresen is perverz.

Először is honnan lenne egy szegény tanítónak vagy tanárnak portfóliója? Közismert, hogy a portfóliósok – tisztelet a kivételnek – rendszerint olyan pályára mennek, ahol bőven van mit befektetni, és van is mit kifizetni, hisz a portfólió természete a gyarapodás. Csillapíthatatlan hízhátékban szenved. Gazdáját szinte kényszeríti a bőséges takarmányozásra. Nem véletlen, hogy a szó eredeti, és pl. a franciában elevenkedő alakja ma is 'pénztárca' jelentésű.

Másodszor is maga a projekt meg a port-

fólió. Szóval a szavak. Tágabban a nyelv, ami efféle zűrös ügyekben bármi lehet, csak magyar nem, mert az leleplezné az ordast. Képzeliük el, hogy projekt szót magyarul vágják a nehéz életű közoktatók arcába. Vajon milyen 'egyedi tervet' készíthetnek ők? Megtervezhetik, hogy milyen képességű, szorgalmú, neveltségű stb. lurkók kerülnek az osztályukba? Hány közepes, hány tök, hány zseni? És ha zseni, milyen? Teller Ede, Puskás Öcsi, vagy Weöres Sándor szabású? Fölzárkóztatja Sanyikát Puskáskához, Öcsikét meg Tellerkéhez? Vagy utólag kerül a tervezetbe, hogy mennyit fejlődött hátravetődéses kapuralövésben T. Eduska, s hexameter írásban mennyit P. Öcsike?

És vajon mennyit a tanító? Gyaníthatóan semmiből semennyit, mert W. Sanyika zseniét böngészni sincs ideje, Élet és Tudományt se lapozgathat, mert naphosszat fényezni kell önmagát a fölsőbbiségnek készített nyalományában – immár gyakor-nok korától kezdve! Oktatói-nevelői tudásáról hitelesebben meggyőződhetnének az igazgatók és a tanfelügyelők, ha az nem lenne túlságosan túlságosan ésszerű és helyénvaló. De jobb ez így, mert tán célra-vezetőbb: szükség van az előléptetésre meg

pénzre, mert éppen most vonták meg az ebédeltetési ügyelet díját. Mintha az nem volna földadat. Bárhanem roppant tanulságos lenne, ha a nevelők egy szép napon mind távol maradnának délben az ebédlőtől, s nélkülük röpiülnének a káromkodások, az almák, a kenyérvégek, s velük minden tárgy, ami a levegőnél nehezebb és szárnya sincs... Ésszerűbb volna a mosdóban töltött percek levonása, mert ott tényleg nem végez a tanember oktató-nevelő munkát, kivéve, ha nyitva hagyja az ajtót, és szemléltető oktatást tart a mellékhelyiség használatáról.

*

A portfólióban tanító és óvó föl sorolja műveit, eredményeit. Hecceg szegény, mert árulja magát a munkaerőpiacon. Lássunk tisztán: a portfóliókészítés lényege olyan iratcsomó összeállítása, ami megfelel magasabb polcon ülő iratfalók ízlésének.

Mi a tanító műve? Nem a portfólió. Sík Sándor szerint az „emberebb ember, magyarabb magyar.” Ez

lett hajdan a cserkésznevelés alapmunkája, ami első megközelítésben erkölcsinek látszik, de a másodikban már fölfénylik a műveltségtartalma, és lényege is, a cselekvés. Klebersberg Kúnó népiskola-teremtő munkássága közismert. Ennek betetőzéséről írta: „Az én tudománypolitikám alapja az a gondolat, hogy a nemzetek kultúráját, kicsiny és nagy nemzeteket egyaránt három-négyezer ember képviseli.” Ezt a csúcserköltséget kell minden nemzedékben fölnevelni, úgy, hogy nem lehet sejtetni, hogy melyik órán ábrándozó, vagy leckeírás helyett labdát rugdosó kölyökben szunnyad a világraszóló zseni.

Ezért a tanító műve az, ami Szókratészé: a kukába kerülő, semmitmondó dolgozatok helyett egy sereg jó és bölcs athéni, aki az egész világot gazdagítja. Olyan, mint néhai Tornóczi Pista bácsi decsi tanító, aki a maradékat megtanította az alpműveletekre, a gimnáziumba igyekvőket az egyenletekre. Egy sor portfólió sem maradt utána, csak becsületes emberek serege, köztük orvosok, mérnökök és persze tanítók is. Emberebb emberek és magyarabb magyarok.

Aki ezt a szent, és önzetlen buzgalmat portfólióra cseréli, az tancseléd-hajcsár és nem pedagógos.

Czakó Gábor

A húsvéti szertartások rendje:

Március 30. nagyhét-	9 órától beteglátogatás Taranyban, 11
Április 2. nagycsütör- tők	-14.00 órától ministráns próba Nagyatá- don -16.30-tól szertartás Taranyban -18.00 órától szentmise Nagyatádon
Április 3. nagypéntek	-10.00 órától ministráns próba Nagyatá- don -16.30-tól szertartás Taranyban -18.00 órától szertartás Nagyatádon
Április 4. nagyszom- bat	-Reggel 8 órától este 8 óráig szentsír láto- gatás Nagyatádon és Taranyban is -10 órakor ministráns próba Nagyatádon -Este 8 órától szertartás Taranyban
Április 5. húsvétva- sárnap	-Hajnali 5 órától húsvéti vigília ünnep tűz- szenteléssel, szentmisével, körmenettel, ezt követően teljes vasárnapi miserend -¾ 12-kor szentmise Kivadáron
Április 6. húsvéthétfő	-Teljes vasárnapi miserend -¾ 12-kor szentmise Ötvöskőnyiban

Ízelítő a programokból:

- * Via Ferrata (sziklamászás) Cseszneken
- * Pannon Csillagda
- * Libegőzés Eplényben
- * Pápai strand
- * Éjszakai túra
- * Sok játék, móka, nevetés

Nem hittanos társadat is magaddal hozhatod! A tábor időpontja: Lányok: júl. 13-18. Fiúk: júl. 20-25. Szülői megbeszélés: május 29-én pénteken 18 órakor a kolostorban Részvételi díj: 18.000 Ft, ami szükség esetén csökkenthető! Jelentkezni indulásig lehet!

BEMUTATKOZIK A KÉPVISELŐ TESTÜLET

Éder László vagyok. 1978-ban születtem itt Nagyatádon, ahol azóta is élek. 8 tanéven keresztül megbízott hitoktatóként jártam a plébániához tartozó iskolákat. 2008-óta teljesen más területen, vagyoniörként dolgozom.

Nagyszüleim és édesanyám biztatására kezdtem el hittanórára, Szentmisére járni, majd ministrálni. 1997-2002-ig Veszprémben tanultam hittanár szakon. Ott ismertem meg egyházmegyénk sok fiatal papját, életre szóló barátságok is kötődtek.

Hiszem azt, hogy bármilyen területre, kihívások elé állított az élet, a Jóistennek ott célja van velem, és érzem az Ő segítségét, az Isteni gondviselést a minden napokban és a munkám során is.

Ennek szellemében, a Szentlélek segítségével szeretnék tevékenykedni a képviselőtestületben is. Köszönöm, hogy megválasztottak.

Kuminetz Géza

És én feloldozlak téged

**Igen, hiszem,
elvetted terhemet.
A Gonoszt ártalmatlanná
bennem Te tetted.**

**Igen, hiszem,
nem kell mást tennem,
mint újra megfogni
segítő Kezed.**

**Igen, hiszem
szent hely, temploma lehetek
ismét a Lelkednek.**

Keresztút

Megjelenik minden hónap utolsó vasárnapján

Elérhetőségek ; e-mail: atad.plebania@hotmail.com

Hivatalos honlap: nagyatadi.plebania.hu

Hivatali idő a plébánián: hétfőtől péntekig de. 8-11 óra között. Telefon: (82) 351-672 vagy 30/4976520